

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba

Bundan Sonra Yalnız Zevkiniz İçin Çalışabilirsiniz!

Bu imkânı İş Bankası sizlere hazırladı! Ayda asgari 2000 lira kira getiren İstanbulda Göztepedeki 6 daireli apartmanın tamamına sahip olacak talihli rahata ve refaha kavuşacak, hayatını kazanmak mecburiyetiyle değil, ancak zevki için çalışacaktır.

30 ARALIKTA

1 KİŞİYE 6 DAİRELİ
APARTMANIN TAMAMI
24 APARTMAN DAİRESİ

3 ADET 20.000 LİRA

çok zengin para ikramiyeleri
cem'an

İKİ MİLYON

TÜRKİYE

BANKASI

PARANIZIN...
İSTİKBALİNİZİN
EMNİYETİ

Akbaba

şınar
mizah
gazetesi

Şamar Oğlanı!

Bir D. P. mebusu, bir gazeteciye tokatladı. (Gazeteler)

BİR D. P. kongresinde, ki-
bar bir ağız, Türk yazar-
larını «hamam oğlanı» ilân et-
ti!

Hayır, hınçlarını alamadı-
lar: Bir tören dönüşünde, hem
de meşhur Doğu Üniversitesi-
ni açış töreni dönüşünde de bir
gazeteci tokatlandı: Yine bir
D. P. mebusu tarafından!

Demek «hamam oğlanı» ol-
mamız kâfi değilmiş, şamar oğ-
lanı da olduk!

Bu, Türk basınının eski ka-
deridir demeyiniz. Eskiden
böyle şeyler dört beş yılda bir
olurdu. Ama hangi eskiden?..
Kurtuluş Savaşı yeni bitmişti
daha. Ayaklarda nalçalı kun-

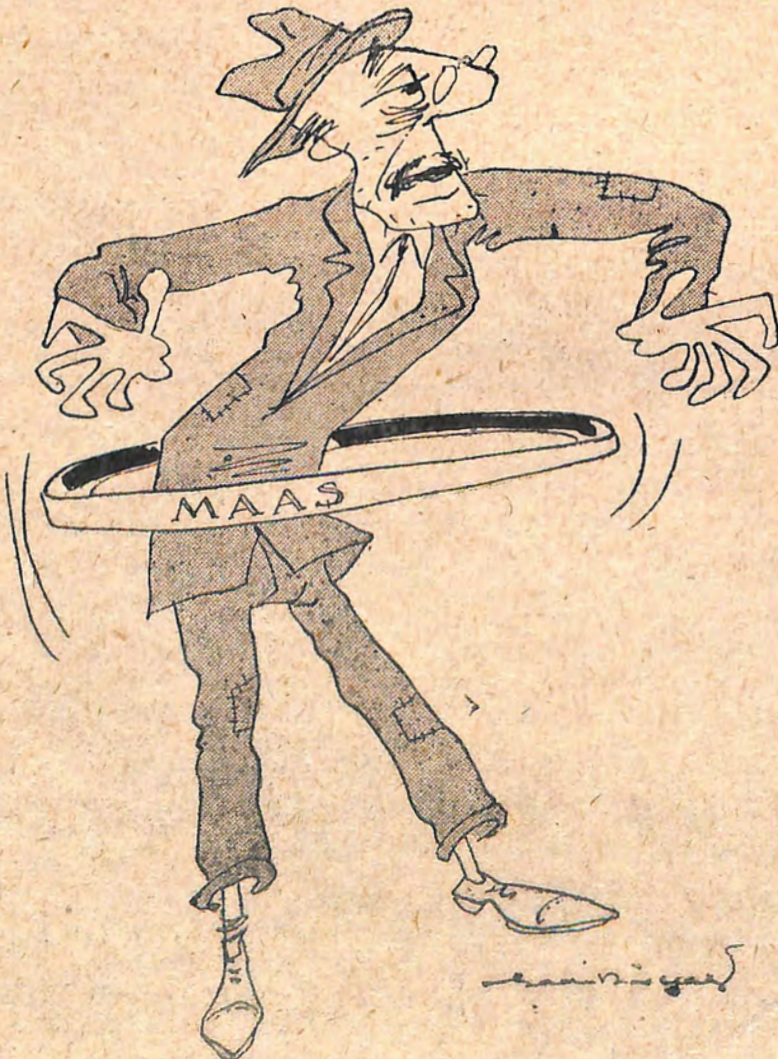
duralar, başlarda heybetli kal-
paklar, sırtlarda avcı biçimi
ceketler vardı. Çökmüş bir im-
paratorluğun pıhtılı toprağı
üstüne yeni bir vatan kuru-
yorduk.

İşte o günlerde, bir iki ga-
zetecinin tokatlandığını hatırlı-
yoruz.

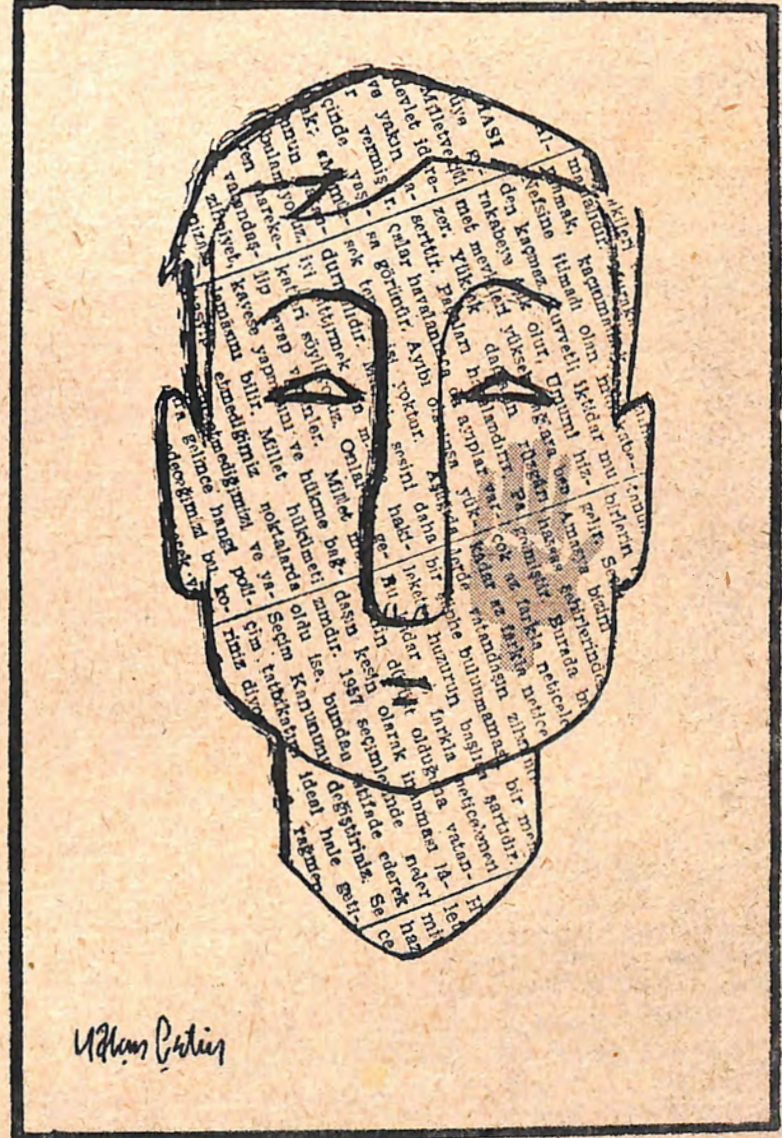
Ama o günlerde İstiklâl Mah-
kemeleri vardı, ama o günler-
de tek parti bile yoktu!

Tokat, tokattır demeyiniz.
Bu tokat cepheden gelmiş a-
damın tokatıdır. Bu tokat, dört
yıl ölüm kalım kavgası yapmış
adamin tokatıdır. Bu adamın
arkasında asker kaputu var,

«Hula Hop» adında bir dans çıktı. (Gazeteler)

Bilal «Hula Hop» şampiyonu

Yeter!

mavzer tüfeği var, çete var,
sehpa var...

Bir de şu ince bıyıklı, sık
kravatlı genç adama sorunuz:
Ya senin arkanda ne var me-
bus bey? İpek gömleğinden
başka?...

Bir de kendisinin gazeteci
olduğunu da söylemiş!... Ma-
şallah!... Demek bu, kabadayı
tokadı da değil, meslektaş to-
kadı!

Siz, münakaşalarınızı pa-
zı kuvvetiyle mi yaparsınız sayın
Akdağ?... Öyleyse, yeriniz
matbuat meydanı değil, hattâ
Kırkpınar meydanı da değil,
boks meydanıdır!

Suçu ne imiş o çelimsiz ço-
cuğun?... İsmet İnönü gibi

millî gururumuz olan bir kah-
ramandan «kızının çeyizine üç
buçuk milyon lira harcadı» di-
yecek kadar iftira hovardalığı
edişinize şinirlenmesi!...

Bu sözler, Oktay Ekşi'ye at-
tığınız tokattan da ağır sayın
milletvekili... Biz, İnönü gibi
'arih olmuş şereflerin üstüne
kendi şereflerimizden çok tit-
remeliyiz!

Zarar yok Bay Akdağ, zarar
yok. Bu tokatlar, bizim yüzle-
rimizi değil, sizin gönüllerdeki
itibarınızı aşındırıyor. Bugün
Türk gazetecilerini döğenler,
yarın seçim sandıkları açılın-
ca kendi dizlerini dögecekler-
dir!

Yusuf Ziya ORTAÇ

B U iki milyonluk koca İstanbul'da sık sık, seyrek seyrek, bir şurda bir burda göre göre göz tanıdığı olduğumuz, ama kim olduklarını bilmediğimiz insanlar vardır. Şimdi size adını değiştirip Tahir diye anlatacağım da bunlardan biridir. Eğer size onu iyice anlatabilirim;

— Aaa... ben, bunu tanıyorum, diyeceksiniz

— Kimdir nedir, adı nedir? diye sorunca,

— Bilmem, ama sık sık görürüm, diyeceksiniz.

Avurdu avurduna çökmüş. Zayıf değil, kuru değil, kurumuş bir adam; insanın çirozu. Yüzü, mat pudra karışığı kül rengi. Çerçevesi, kalın camlı gözlükleri var. Kendisi yanı başınızdayken kalın gözlük camları arkasındaki gözleri, iki-üç yüz metre uzakta durur. Hedef kâğıdı halkalarının en ortasındaki 12 yuvarlağı gibi küçülmüş, iğne başı gözler. Gözlük, onun burnu, ağzı gibi bir organı olmuştur. Gözlüğünü çıkarsa, onu tanımazsınız, bambaşka bir adam olur. Ama gözlüksüz, o da sizi tanımaz; bastığı yeri görmez.

Yaz-kış üşür, daha doğrusu üşür gibidir. Ağustos sıcaklığında parçesizünün içine büzülmüş titrer. Başını omuzlarının içine çekmiş, Beyoğlu'nda tin tin gider.

Onu yirmi yıldır tanırım. Bir kere olsun, bir yeni elbise, bir yeni papuç giydiğini görmedim. Üstü başı dökülür. Yine de bir bakışta onun entellektüel olduğunu şip diye anlarsınız. Ne zaman görseniz, sol koltuğunda bir yığın karmakarışık gazeteler, dergiler kâğıtlar doludur.

Onu nasıl, nerede tanıdığımı hatırlamıyorum. İlk zamanlar pek de umursadığım yoktu. Ama bir gece, bir pastahanedeki konuşmasından sonra bende büyük şaşkınlık yarattı. Günümüzün ekonomik, politik durumunu öyle iyi, anlayışlı tahlil etti ki, konuşmasından çok şey öğrendim. Derin bir tarih bilgisi de vardı. Hiç durmadan, soluk almadan konuşuyordu. Bu geyezeliğinin, arkadaşları arasında onun gerçek değerini ne kadar azalttığını sonradan öğrendim.

Gece yarısı pastahaneden çıktık. Bir ara:

— Üzerinde beş lira var mı? diye benden para istedi. Dört liramın iki buçukunu ona verdim.

Zaman zaman, şurda burda karşılaşır onunla konuştukça şaşkınlığım bütünü artıyordu. Bir kere çok iyi Fransızca biliyordu.

Her insanın içinde böylelerine yardım etmek isteği uyuyor. Neden gazetelere, dergi-

ninla karşılaşmak için uzun zaman geçeceğinden, bu borcun ödenmesi unutulurdu.

Kendisi için büyük bir dalavere yaptığını duymadım. Yapsa bu yoksulluktan, sıkıntıdan kurtulurdu. Dalavereleri hep başkaları için yapar, kendisi bundan emeğinin en küçük hakkını alırdı.

Ben bilmiyorum, başkaları anlattı. Beş katlı bir apartmanı, içinde oturan kiracılardan

lere yazılar yazmaz, çeviriler yapmaz kitap çıkarmazdı? Ne iş yaptığını bilmiyordum ama sıkıntı çektiği belliydi.

Sonradan onun için oldukça geniş bilgi topladım. Bir zamanlar tanınmış bir maliyeci, hesap uzmanıymış. Bir sinir hastalığı gelmiş, sürekli çalışamaz olmuş.

Kitaba uydurmanın ne olduğunu ondan iyi bilen yoktu. Zarar etmiş bir bankayı bilanço üstünde kâr etmiş, kâr etmiş bir şirketi de zararlı gösterebiliyordu. Hukukî, malî, iktisadî dalaverede üstüne kimse yoktu. Bu yüzden, büyük müesseseler ondan sık sık yardım rica ederdi. Gider, on - on beş gün çalışır, işleri istenildiği gibi yoluna koyar, bir kaç bin lira aldı mı, bu para bitinceye kadar hiç çalışmazdı. O zaman yeniden sürerdi.

Onunla karşılaşınca ayaküstü o kadar çok şey anlattı ki, elinden kurtulmağa çalışırdım. Oysa bu anlattıkları dinlenecek, bir şey öğretecek değercik sözlerdi. Sonra beni övmeye başlardı. Över, över, en sonrada borç para ister. Bir daha o-

birinin üstüne yapmış. Olur iş mi? Olmuş iştir. Mahkeme, dava, hiç biri para etmemiş. Üstelik apartımamın sahibini kapı dışarı etmişler. Sonra Tahir her nedense hiç yoktan apartıman sahibi yaptığı adama kızmış, bir yolunu bulup, apartımanı onun elinden alıp eski sahibine devretmiş.

Bütün bunları yaparken kendisi, Beyoğlu'nun arka sokaklarında eski bir otelin rutubetli odasında oturuyordu.

Anladığıma göre Tahir, dalavereci değil, dalaverenin sanatçısı, virtüyozu idi. Belki de bir bakıma içinde yaşadığı toplumun düzen dediği şeyin nasıl bir düzensizlik olduğunu anlatmaya çalışıyor, toplumla malî, hukukî, iktisadî bakımdan alay ediyordu.

Çoğu zaman İstiklâl caddesindeki Yugoslav muhalebbicide çorba içer, yoğurt yerdi. Bir gece burda yoğurdunu yerken, yandaki masada oturan birine her nedense kızmış. Onun bu kızgınlığı adama on beş bin liraya patlamış. Durup dururken o adamı başka birine, hem de hiç tanımadığı birine on beş

bin lira borçlu yapmış. Adamdan çatır çatır on beş bin lirayı almışlar. Adam:

— Yahu ben bu alacaklıyı tanımam bile. Ömrümde görmedim, diye saçını başını yuluyormuş. Tahir'in cebine bu on beş bin liradan yüz elli lira ya girmiş ya girmemiştir. Onu da parça pürçük almış olmalıdır.

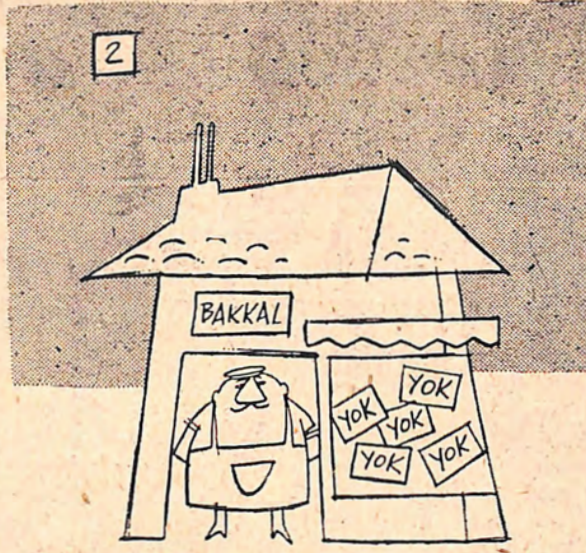
Tahir bir de eski zaman paşalarına çok meraklıydı. Hani bu paşalar ölür de, mirasçılara milyon kere milyonlar bırakır, sokaklar dolusu dükkân, mahalleler dolusu evler bırakır. Tahir, gelişigüzel birini, ne yapar, ne ederse, bu merhum paşalardan birinin akrabası yapar, en azından o adama bir çiftlik, bir han kazandırır. Yâni bir adamı, hiç tanımadığı birine en yakın akraba, oğul, damat, gelin yapabiliirdi. Bütün bunları ne kadar kanuni şekilde yaptığı şurda da belli ki, mahkemede, tapuda, resmî dairelerde hep haklı çıkardı.

Birisini, merhum bir zengine bir kere akraba diye ileri sürdü mü, hiç bir şey yapamazsa, ortalığı bulandırır, miras davasını uzattırır, uzattırır, canlarından bezen hakikî mirasçılar, bir an önce mirasa konmak için bir evi, bir apartımanı havadan başışlamak zorunda kalırlardı.

Size Tahir'i kısacası şöyle anlatabilirim. Günün en kalabalık saatinde, diyelim bir akşam üstü İstiklâl Caddesini gözünüzün önüne getirin. Bir insan seli akıyor, değil mi? Tahir, tama miyle hukukî yollardan, o birini hiç tanımayan kalabalığı birbirine akraba yapabilir. O kalabalığın içinden bir anne ile bir kız düşünün Tahir, yine hukukî yollardan bu ana - kızı birbirine yabancı iki kişi, ya da kızı annesinin babası, annesi kızın oğlu yapabilir. Yâni o kalabalığı, hukuk, iktisad ve maliye ilimlerinin ışığında içinden çıkılmaz bir arap sağına çevirebilir. Kim kimin akrabasıdır, kim kimin akrabası değil dir, bilinmez. Yine İstiklâl Caddesindeki her hangi bir apartımanı, hemen oradan geçmekte olan bir tramvayın biletcisinin malı yapabilir.

Tahir bütün bunları yapar, eder de, yine de arkadaşlarının gözünde bir dalavereci durumu z. düşmez. Çünkü bir araya gelmiş mi Tahir büyük bir bilgiyle, hem de tarihi bir akış içinden günümüze gelerek, günün politik, ekonomik meselelerini açıklar. Yalnız kaldık mı bir zaman beni öve öve göklere çıkarır, arkasından borç para ister.

Bana yalnız bir kere iyiliği oldu. Parasını ödeyemediğim evin havagazını kesmişlerdi. Canım sıkın giderken yolda Tahir'i gördüm. Sıcak bir gündü.

YAZILI

Kolunun altında o dağınık kâğıtlar, gazeteler, başını omuzlarının içine çekmiş, üşüyor gibi eski pardesüsünün içine büzülmüş tin tin gidiyordu. Kolundan tuttum:

— Neyin var, canın sıkılıyor, belli. dedi.

Ben de anlattım.

— Havagazi kâğıdı yanında mı: dedi.

— Hiç merak etme!

Verdim. Daha bir şeyler sor-du

Dedi, gitti.

Ertesi günü havagazını açtılar. Havagazi idaresi, üstelik bana 790 kuruş ödedi. Benden bu parayı fazladan almışlarım.

Biz bir zaman Tahir'i kaybettik. Ankara'da olduğunu duyuyorduk. Bir gittiği yerde uyuşur kalırdı. Ankara'dan çabuk döneceğini sanmıyordum. Duyduk ki Ankara'da, yeni kurulan bir partinin kurmay başkanı, akıl hocası olmuş. Ama partiye girmemiş.

— Aday yapalım! demişler, istememiş.

Onlara şunu şöyle yapın, bunu böyle yapın, şuna şu cevabı verin, şurda şöyle konuşun, gazeteyle böyle deyin, dermiş. Dedikleri yapıldıkça parti de başarı kazanırmış.

Ankara'ya gittiğimde onu gördüm. Yine eski Tahir. Üst baş bitik, yaz günü sırtta palto, kolunun altında gazeteler, dergiler, kâğıtlar... Bir otele kalıyor. Yeri, yine belli bir kaç kahveyle, muhallebici...

Duyduğuma göre artık kimseyi kimseye akraba yapmıyor, kimseyi kimseye borçlu çıkarmıyor, kimsenin malını kimseye devretmiyormuş. Şirketlerin hesaplarına filân da bakmıyormuş. Mâli yıl başı gelince, müesseselerin onu fıldır fıldır nasıl aradıklarını kaç kere görmüştüm. Yeri de belli olmadığından, devamlı gittiği muhal-

lebicilerde, kahvelerde arar, tanıyanlara sorarlardı. Bulurlarsa, gelip bir kaç günde hesapları istedikleri gibi düzeltmesi için eline ayağına düşerlerdi.

Artık böyle işler de yapmıyormuş.

— Ne yapıyorsun, neyle geçiniyorsun? diye kendisine de sorulmaz.

Tahir bir ara Ankara'da da kayboldu. Sonra çıktı ortaya. Sağ kolu sargıyla boynuna bağlı. Otomobil kazası geçirmiş, bir zaman hastanede yatmış. Epey zaman böyle sargılı dolaştı. Yine gözden kayboldu. Bu sefer ortaya çıkışında başı sargılar içindeydi. Yine otomobil kazası geçirmiş, hastanede yatmış. Bir zaman sonra Tahir yok. Ortaya bir çıkıyor, eli bastonlu, ayağı alçı sargısında.

— Geçmiş olsun, n'oldu?

— Hiç, bir kaza geçirdim.

Sonra sonra iş anlaşıldı. Tahir meslek dalını değiştirmiş. Zenginlerin, tanınmışların otomobilini kollarmış. Birden oto-

mobilin önüne çıkarmış. Ama öyle hesaplı çıkarmış ki, ne arabaya fren yapıp durabiliyor, ne de büsbütün Tahir'i ezip çğniyor. Tahir, bu kazadan bir sıyrık, bir yara-bere, en çoğu bir çıkık, kırıkla kurtuluyor. Kazadan sonra iş mahkemeye düşecek, gazeteler yazacak. Al sana bir dedikodu.

Nasıl olsa mahkemede Tahir'e tazminat ödeyecekler. Aralarında anlaşılıyorlar, Tahir parayı şıp diye alıyor, kendisine hastanede baktırıyor. Buna karşılık iş mahkemelere, gazetelerin diline düşmüyor.

Tahir üç bin alıyor, üç bin bitesiye hiç bir yeni iş yapmıyor. Para bitince, başka bir otomobil kazasına uğruyor, beş bin alıyor. Çok parada gözü yok, geçinsin yeter. Onun için de beş bin lira bitinceye kadar kendisi hiç bir otomobilin altına atıp çğnetmiyor.

Tahir'in bir sol ayağı sargılı, bir sağ bacağı topal. Bir yüzü gözü sargı içinde, bir kolu çıkık,

bir omuzu kırık. Tahir'in vücudunda dört beş kere yaralanmayan, kırılıp çıkmayan hiç bir uzuv kalmadı.

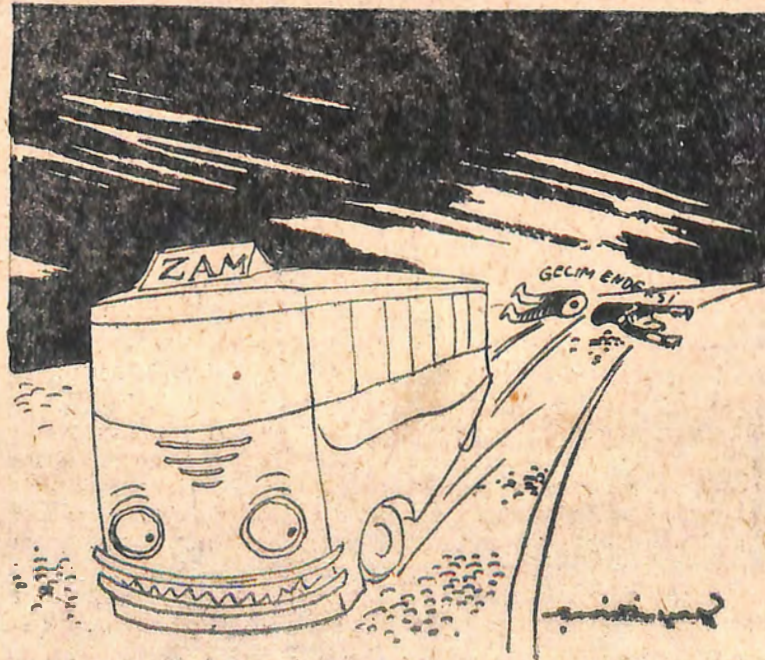
Arkadaşlar anlattı. Yine buna bir otomobil çarpmış. Düşmüş, gözlüğü kırılmış. Gözlüğü olmayınca Tahir hiç bir şeyi görmez. Görmediği için de kendisini ezeni değil, başka bir arabanın şoförünü yakalamış. Ama bir değişiklik olmamış. Çünkü Tahir kendisini ezmeyen adamdan beş bin lira tazminatı koparmış.

İşte Tahir, böyle bir Tahir. Böyle bir Tahir, günün birinde öldü. Nasıl mı? Bir iş kazasında. Ben artık onun bir otomobil altında can vermesine iş kazası diyorum. Zavallı son kazada can verdiği için tazminat da alamadı. Bir takımları bunun kaza değil, intihar olduğunu söylüyorlar. Bir takımları da, bunun yapma kaza değil, gerçekten bir kaza olduğunu söylüyorlar. Daha bir takımlarının da söylediği şu: Tahir, bu son işine öyle alışmış, işini öyle sevmiş ki, yoldan geçen bir arabaya gördü mü, duramaz, tutamaz, kendini kaldırıp arabanın tekerlekleri altına atarmış.

Ne olursa olsun Tahir öldü. Bana öyle gelir ki, Tahir yaşaması boyunca, sizinle, benimle, hepimizle, bütün toplumla, bir toplumun düzen dediği ne varsa hepsiyle alay etti. Alay etmemiş olsaydı, başkaları için yaptığı dalaverelerin bir tekini kendi için yapsa zengin olurdu.

Cambaz deyin, akrobat deyin, kahraman deyin, ne derseneiz deyin, yeryüzünde hiç kimse bir geçim derdi için, canını böylesine ucuza pazara çıkarmamıştır. Onun bizlerle alay ettiği şuradan da belli, kendini altına atmak için son model bir lüks otomobil seçmedi; bir çöp kamyonunun tekerlekleri altına da can verdi.

A. NESİN

Son günlerde trafik kazaları arttı... (Gazeteler)

müdürü

Pek sayın büyüğümüz ve sayın efendiniz,

Bendenizi yüzde yüz hatırlıyacağınıza hiç şüphe edemem. Zâtîaliniz bundan 14 ay kadar önce, İstanbul'a gelip de Taksim meydanında bir nutuk söyleyecektiniz ve ben sizi karşılayan partililer arasında iftiharla bulunuyordum. Bendenizi şahsen tanımazsınız. Lâkin, bendeniz sizi candan severek ve etrafınızı kuşatan kalabalığın içinde ve sizin sağ omuzunuzdan takriben iki buçuk metre uzakta duruyordum. Hattâ o gün, kahverengi çizgili bir elbise giymiş olup, kırmızı üstüne koyu gri benekli bir kravat bağlamış idim. Hatırladınız mı beyim?..

Eminim ki yüksek zekânız ve keskin hafızanız, asla yanılmıyacağına eminim. Çünkü zâtîalinizin zekâsı ve hafızanızın yandığını Türk tarihi kaydetmiştir. Ecebî tarihini de bendeniz pek iyi bilemem.

Muhterem beyefendi,

Size bu mektubu yazmamdaki sebebe gelince, çok asil ve yüksek bir gaye mevcut olup içinden kaynamaktadır. O kadar asil ve o kadar yüksek bir gaye ki, bunu zâtîalinize arz ederken bile yüreğim, büyük heyecanlarla tepetaklak oluyor.

Bahsedeceğim mesele, basınımızın bizlere karşı takındığı tavra ait bir mesele olup, bu gün memleketimiz büyük kalkınma hamlelerinin sancısını çekiyor ve yakında doğuracaktır. Basın, bir parça çenesini tutacak olsa, bu doğumun daha iyi olacağına şüphe edemem. Ama basın, memleketten ziyade kendisini düşündüğünden, bir sağa, bir sola sallanarak, önüne gelen herkesi müteessir ederek çalışıyor. Siz büyüğümü de tabii oldukça hırpalıyor ve sinirlendirmektedir. Bereket versin iktidarımız, böyle bir basına karşı tekzip icadını icad etmekle, onların çanlarına da ot tıkanmış bulunmaktadır. Gazeteciler, şimdi en çok tekzipten çekinip, esasen partimiz evvelce bütün teşkilâtına bir tamim yapmıştı. «Basında gördüğünüz her şeyi, ister işi, ister doğru olsun, mutlaka tekzip ediniz» demiş olup, biz de zaten öyle yapıyoruz. Bendeniz bu işi çok iyi yapıyordum. Gazetelerde bazı işlerin tekzipini gördüğüm vakit, iyi tekzip olmadığını görerek çok candan üzülüyordum. Kendi doğuşunun istidadına bakılacak olur-

★ Adnan VELİ ★

sa işbu tekzipleri büyük bir samimiyetle başaracağıma kanaat meydana gelebilir ki, ben de bu noktadan hiç şüphe etmiyorum. Onun için gazetelerde çıkan haberlere karşı münasip göreceğiniz bir ücretle beni tekzip müdürü tayin ettiğiniz takdirde, hem partimizin ruhi durumu düzelerek ve en içtimai zorlamalara karşı binbir dereden su getirdiğimi ve bu işde çok muvaffak olduğumu, Topkapı'da 37 numarada icrayı ticaret yapan çimento bayii Hakkı Usta'dan sual ederek, ondan sonra tayinimi yapmanızı temenni ederim. Nasıl bir tekzip kurdu olduğumu zâtîalinize isbat etmek, benim için pek basit olup berveçhi âti misali yüksek nazarlarınıza iftiharla arz edebiliirim.

Bir gazetede, ekmeklerin içinden çivi çıkmış olup, çivi ile ekmeğin resmi de basılmıştır. Bu takdirde, halk effkârı umumiyesinin düşüncesini, Belediyenin hakkında fena düşünme-

mesi için, şöyle bir tekzip yoluylaabilirim:

«Kışkırtıcı gazetenizin birinci sahifesinin üçüncü ve dördüncü sütunlarında çıkan ve ekmekten çıkan çiviye ait haber ve resim üzerinde hassasiyetle durularak, durum incelenerek tesbit edildiğine göre, aşağıdaki tekzipimizin, aynı sahife ve aynı sütunda neşrini siz kabul etmeseniz bile Müddeiumumi beyin emriyle çatır çatır neşretmeye mecbur olup, bir daha da böyle uydurma ve halkın telaş ve heyecanını mucib olacak haberleri yazarak, Belediyemizi müşkül duruma sokmamamız, Basın Kanununun muayyen maddesi mucibince rica ederiz.

Gazetenizde görülen resim çok üzücü olup, sizin yaptığınız bu hareket, ekmek içine çivi koymakla, ekmek işine çivi koymak arasında hiç bir fark bulunmayıp, maksadı mahsusla yapılmış olduğuna şüphe yoktur. Çünkü resimde görülen çivi hiç paslanmamış olup, adeta

fabrikadan çıkmış gibi pırıl pırıldır. Parlak bir çivinin fırında bulunmasının sebebi, ne münasebet bulunsun?..

Fırınlardaki çivilerin kâffesi paslı olup, ancak duvardan düşebilir ki, bu çivilere genel olarak, hamurkârların peşkirleri, iç çamaşırları ve çorapları asılır. Bunlar da daima terli ve ıslak olduğu için, çivileri paslandırır. Halbuki sizin gazetenizde çıkan çivi çok parlak olup, adeta kalkınma ümitlerimiz kadar parlaktır. Hali keyfiyet böyle olunca, ekmeğin yanına koyduğunuz çivi ancak kendi çiviniz olması yüzde yüzdür. Ekmek denilen nimete çivi koymak, millî birliğe hançer koymakla müsavidir. Basın hürriyetini kötüye kullanarak bir taraftan nimetlerimize, bir taraftan velinimelerimize çivi koymanın ne demek olduğunu, sizlere pek yakında öğreteceğiz. Bu tekzipimizin aynı sütunda, aynı punto ile yayınlamaya metazori mecbursunuz...»

Çok sayın beyim!..

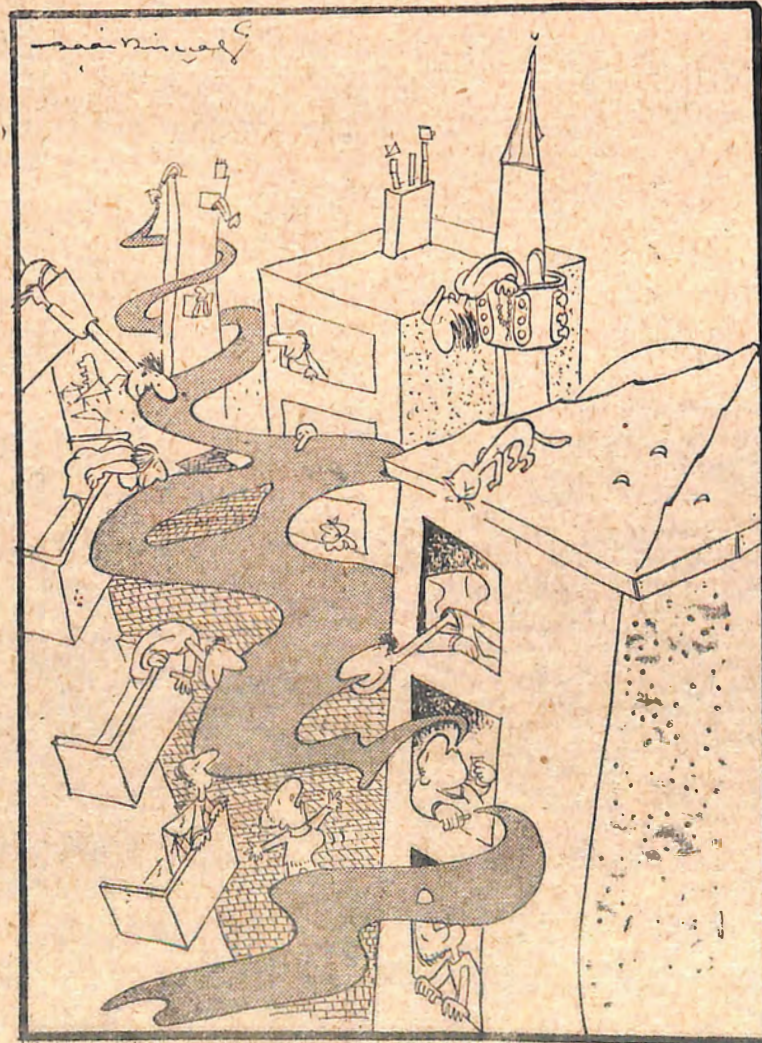
İşin aslına bakacak olursanız, ekmeğin içinde, hakikaen koskoca bir çivi çıkmıştır. Ama, çivi çıktığını biz resmen kabul edecek olsak, gazeteciler bütün şamarırlar. Bu sefer, ekmeğin içinden merdiven çıktı diye yazarlar. Onun için bu adamlara katiyen yüz vermemek lâzım.

Şimdi zâtîalinize başka bir tekzip örneği daha takdim edeyim:

«Yalan haberler yapmakla şöhret kazanan gazetenizin dünkü sayısında, partimizin sayın müfettişi Lütfullah Martinci'nin İzmir'e geldiği zaman ne derece büyük bir coşkunlukla karşılandığını inkâr etmek için ne yalanlar uydurulduğunu gördüğümüz cihetle, sizin verdiğiniz haberin uydurmalığını isbat etmek sebebiyle, aşağıdaki tekzip yazımızı koymanızı isteriz:

1 — Sayın müfettişimiz Martinci, İzmir'e gelişinde, sizin dediğiniz gibi 17 kişi tarafından değil, takriben 146,738 kişi tarafından coşkun tezahüratla karşılanmıştır. Sizin haberinizde, 146,721 kişilik hilâfı hakikat mevcut olup, ne diye yalan yazmaktan zevk duyarsınız?

Çünkü müfettişimizi karşılamaya gelenleri İzmir'deki Konak mevkii ve Kordon sahili istiaf edememiş ve karşılayıcılardan bir kısmı mavnalara, ve-

Şıgaramın dumanı!..

GÖZ ÜCÜ NE Paris

BİR HEYKEL

BİR cumartesi, ikinci üstü Boulonge ormanına gittik. Sakın orman sözünü demokrasi baltalığı anlamına almayınız: Bois de Boulonge, Tanrı yapısı değil, kul yapısıdır. Hiçbir el, tek ağaca, tek çiçeğe, tek yaprağa dokunamaz. Yüz ölçüsü... Durun, rakamla değil, harflerle söyleyeyim: Sekiz milyon yedi yüz yirmi bin metre kare!... Fransızlar bu ormana Paris'in ciğeri diyorlar. Orada nefes aldıkları için!

Bakıyorsunuz, acı yeşille tatlı kırmızının karıştığı keçi yolları, ağaçlar arasında kıvrılıyor. Bakıyorsunuz, taze bir bahar güneşi altında uzanan geniş, ıııklı yollar... Sonra, gürbüz ağaçların gölgesiyle nefilemiş büyük bir göl... Onun da yüz ölçüsünü söyleyeyim: Yüz on bin metre kare!... İçinde, boyunlarının beyaz sor-gusu bükülmüş kuğular ve zarif sandallar yüzüyor... Ötede, spor alanları, çiçek bahçeleri, küçük kır kahveleri, büyük gazinolar... Sonra, Longchamps Hipodromu. Burada, büyük Paris mükafatı için yarışan dünyanın en cins atlarını ve zarif tribünlerde dünyanın en güzel, en şık kadınları, en meşhur, en zengin erkeklerini görürsünüz.

Boulonge ormanında yalnız at yarışları yapılmaz. Gül ve çiçek meraklılarının mükafatları da burada dağıtılır. Kadife koncalar dökmüş yüzlerce fidan altında onları yetiştirenlerin isimlerini okursunuz.

Dönüşte, bir yağmur bulutunun şakasından üstü cam saçaklı bir pasta evine kaçtık. Baharın bu muzipliği ormanı genç kahkahalarla doldurdu. Saçları dağılmış, pembe burunlarından yağmur damlayan Parisli kızlar, büyük ağaçların şemsiyeleri altında toplandılar.

Biraz sonra, ıslak yapraklar üstünde güneş tekrar pırıldı. Başka bir yoldan arabamıza dönüyorduk. Önümüze çepçevre bir düzlük çıktı: Çiçeklerle kuşatılmış, büyük yapraklı dallar arasında, ormanın yeşilliğine dalmış bir ihtiyar heykel dinleniyordu burada. Yaklaştım, altında adı ve doğum, ölüm yılları yazılıydı:

J. C. N. Forestier

1861 - 1930

Kimmiş bu heykeli dikilen kahraman, biliyor musunuz?... Bir kumandan, bir şair, bir bilgin mi ... Değil!...

J. C. N. Forestier, bu ormana emek vermiş bir bahçıvandır! Fransa'nın niçin büyük olduğunu o gün daha iyi anladım.

Yusuf Ziya ORTAÇ

purlara geçmiş, bir kısmı damlara, minarelere çıkmış, bir kısmı da denize girerek suyun için den el sallamıştır. Yalnız denizden el sallayanların yekünü 61.684 kişi olup, bunların su içindeki çırpınışları yüzünden 158.304 adet çipra balığı karaya vurmuş ve o gün İzmir piyasasında Çipra fiyatları 30 kuruşa kadar düşmüştür. İzmir'e bir defa gelişle balık piyasasını bile değiştiren müfettişimiz, Sayın Martinci'ye İzmir şehri minnettardır.

Çünkü şehre ayak basar basmaz, iktisadi durumumuz, sihirli bir şekilde istikamet değiştirmekte olup, fevkalâde iyi gitmektedir.

2 — Tahrikçi gazeteniz, müfettişimiz Martinci'nin İzmir'e geldiği gün yağmur serpelediğini, bu yüzden kalabalık olmadığını yazmakla yalan yazmıştır. Çünkü o gün yağmur yağmamış ve bilakis müfettişimiz şerefine, dünyanın en tatlı meltem rüzgârı esmiştir. Hatta değerli müfettişimiz İzmir'e geldi

diye, güneş bile bir saat geç batmış, ve o geceye mahsus olmak üzere hususi bir ay mehtabı doğmuştur.

Sizin haberiniz, baştanbaşa yalan ve uydurma olup, hakikatı aksettiren işbu tezkibi neşretmenizi isterim.»

Sayın büyüğüm,

Daha bunlara benzer bir çok tekzipler yazabilirim. Te'vil, inkâr ve zırva konusunda benimle başedecek bir adam daha çıkarsa, ben bıyıklarımı, saçlarımı, hâsılı vücudümda ne kadar tüy varsa hepsini kazırım.

Baki hürmetle ellerinizden öper ve tekzip müdürü olarak tâyinime emir buyurmanızı dilerim, velinimetim efendim...

Taksim meydanındaki karşılamada sağ omuzunuzdan iki buçuk metre geride duran kulunuz Murat CANACANKATAN

Adnan VELİ

ACABA NEREDEN?

Anne, akşam üstü baba eve gelince şikâyet etti:

— Bizim oğlanın çok terbiyesi bozuldu...

Ve söylediği sözleri, savurduğu küfürleri saydı.

Baba hayretler içinde kalmıştı:

— Allah Allah, dedi, nereden öğreniyor bunları?... Daha küçük, mektebe gitmiyor, maça gitmiyor, mitinglere gitmiyor...

— Sonra durdu, düşündü, birden telaşla sordu:

— Radyo dinliyor mu acaba?...

YAZISIZI

Şehrin temiz tutulmasına çalışılacak. (Gazeteler)

Komedideki Facia!

KARI koca, felekten bir gece çalmak için kalkıp tiyatroya gitmişlerdi. İsmail yakışıklı çocuktur. Karısı da güzeldi ama... aması var. Bir güzel kadın için en büyük kusur olan kıskançlık. Münife'yi az çok çirkinleştiriyordu...

Neyse, maksat neşelenmek değil mi ya? Tanrının günü vitrinlerin karşısında sinirleri bozulan kadımla kocası, tatlı bir komedi seyredip gecelerini hoşça geçirmeğe niyetlendiler...

Talihleri vardı. Yerleri hemen hemen ön sıradaydı.

Oyun, bir Fransız komedisi olduğu için, esası kocasını aldatan kadınla karısını aldatan kocadan ibaret karışık bir olaydı. Baş kadın artist de sayılı güzellerdendi. Perde açılıp oyun başladıktan sonra, birdenbire Münife irkildi. Kadın, yani sahnedeki kadın, kocasına:

— Bu zamanda karısını aldatmayan koca olur mu? diyor. Biliyorum, beni o şıfıntıyla aldatıyorsun. Bâri açıkça söyle de ona göre tedbir alayım, yahut bana da bir yakışıklı delikanlı tavsiye et...

Münife hemen kocasının kulağına eğildi:

— Duydun ya, dedi, her erkek karısını aldatıyormuş. Sen beni kiminle aldatıyorsun? doğru söyle... Nasıl olsa öğreneceğim...

İsmail sesini çıkarmadı. Çünkü niyeti, komediyi seyretmekti. Buraya o iş için gelmiş, o maksatla para verip bilet almıştı.

Az sonra, sahnedeki aktör, yani koca, karısına dedi ki:

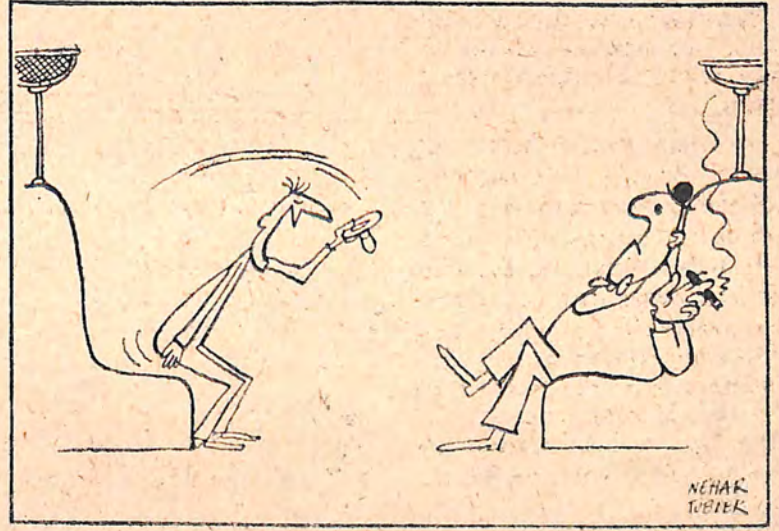
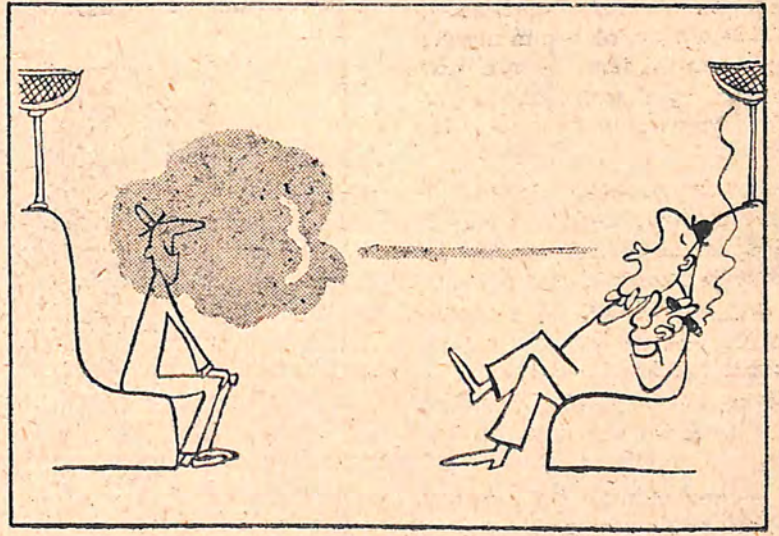
— Sen, sahiden beyinsiz bir kadınsın. Hayalinde kurduğun şeyleri gerçek zannediyorsun. Ben seni aldatacak olsaydım, uzağa gitmeğe lüzum bile görmez, ilk karşıma çıkacak, elimi uzatsam dokunacağım kadını kollarımın arasına alırdım...

Bu sefer İsmail, karısının kulağına eğildi:

— Tabii sen beyinli bir kadınsın. Ama adamın dediği doğru. Seni aldatmağa niyetim olsa bundan kolay bir şey olmazdı. Bereket böyle bir arzum yok!

Münife, hemen İsmail'in öbür tarafında oturan hârikulâde nefis kadını, hafifçe yerinden eğilerek süzdü. Kadının da öyle dökme gibi bacakları vardı ki... Aksilik olacak, kadının dökme gibi bacakları İsmail'in pantolonuna sürünüyor, âdeta pantolonun paçasını zaif bir meyille oksuyordu. Münife, yerinde doğruluyormuş gibi yaparak, İsmail'in gayet berbat bir nasırı olduğunu bildiği sağ ayağına şiddetle bastı. Adamcağız sesini çıkarmadı ama, acısından gözleri yaşardı. O sırada sahnede geçen bir noktaya millet kasıkları çatırcasına güldüğünden İsmail'i de gülmekten gözleri yaşardı zannettiler. Komedi sahnede devam ediyordu. Kadın, bu sefer, kocasının müşterilerinden genç ve yakışıklı bir oğlanı âyartmağa uğraşıyordu. Münife büyük bir hazla gerindi. Kendini topladı ve İsmail'e:

— Bu âşık rolünü yapan ak-

— Teşekkür ederim bayım!

tör, senin şirketteki memurlarından Hüsnü'ye ne kadar benziyor, değil mi? diye sordu.

— Yani ne demek istiyorsun? Hüsnü'yü gözüne mi kestirdin? O, evlidir, evli!

İsmail'deki bu soğuk kanlılık Münife'yi deliye döndürdü. Sahnedeki koca, içeri gelmiş olan bir arkadaşına dert yanıyordu:

— Ettiklerimin cezasını çe-

kiyorum birader... Vaktiyle karımı öylesine aldatmışım ki, şimdi o bana aynı şeyi yapmağa başlayınca şikâyetle sebep görmiyorum...

— Münife hemen zaferli bir gülümseyişle kocasına eğildi:

— Görüyorsun işte, dedi, şayet seni aldatırsam ağız açmağa hakkın yok...

— Evet, ama seni aldatsaydım doğru olurdu söylediklerin...

— Aldatmadığımı nasıl isbat edersin?

— Ya sen aldattığımı nasıl isbat edersin?

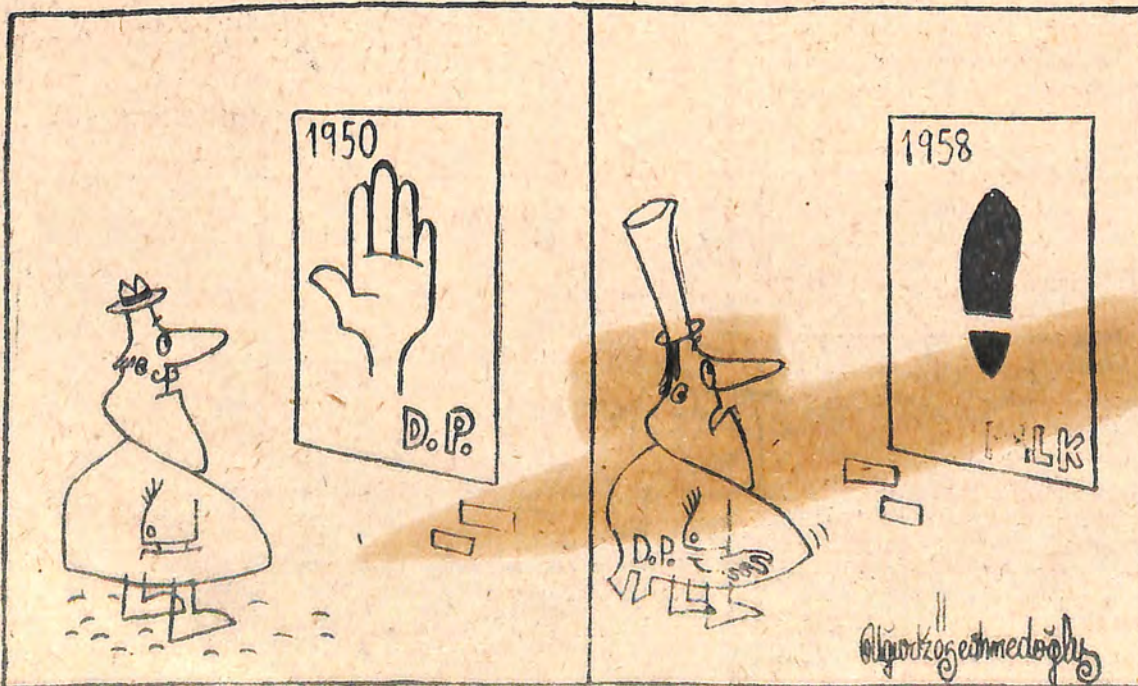
— Ayol isbatı meydanda... Görmedin mi? Daha demin sahnedeki adam söyledi ya, karısını aldatmayan koca var mı yer yüzünde?

İsmail sustu. Onun yerine sahnedeki kocanın arkadaşı cevap veriyordu:

— Azizim diyordu aktör, şayet bir kadın fiilini bozmağa niyetlenmişse bunu durdurmana imkân yoktur. Dehşet verici bir hal, ama, kurtla kuzu hikâyesini bilirsin elbet...

— Bilmem, dedi. Nedir o?

— Kurt, kuzuyu yemeğe katıyken karar vermiş. Suyumu bulandırma, demiş. Kuzucuk ne yapsın? Ben suyun akıp geldiği değil, gittiği taraftayım, senin

YAZISIZI

suyunu bulandıramam ki diyecek olmuş Kurt dinlememiş. Nerde olursan ol, benim niyetim seni yemek demiş. Senin karının da niyeti seni aldatmak. Bari müsaade et de benimle aldat-sın...

Sahnedeki aktör daha sözle-rini tamamlamadan, İsmail e-linde olmadan hafif hafif me-lemeğe başladı.

Münife hayretle kocasına bak-tı. O, mazlum bir kuzu gibi, kendi kendine boyuna mele-yordu. Tam o sırada, arkaların-dan zarif bir erkek sesi duyul-du:

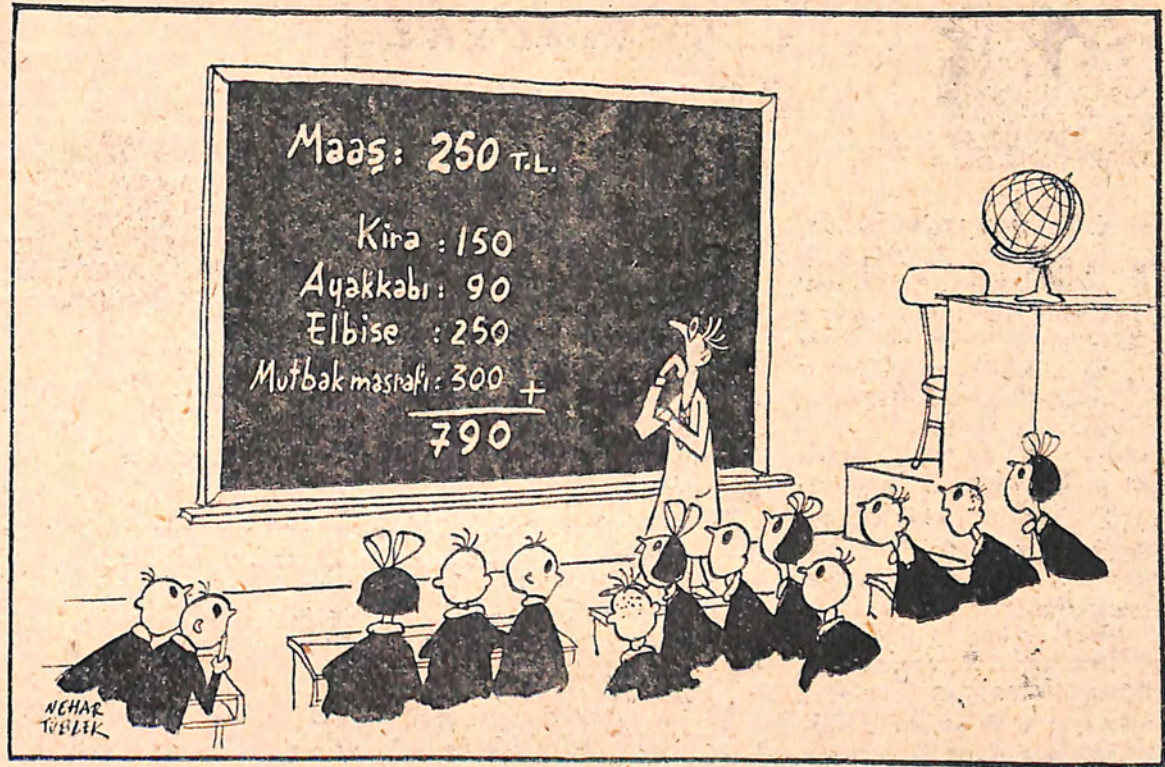
— Beyefendi, bir mahzur yoksa emrinizdeyim!..

Daha karı koca neye uğradık-larını anlamadan, sahnedeki koca, sahnedeki arkadaşına cevap verdi:

— Vallahi sevgili dostum, sen benim mektep arkadaşısın. Çok eski hukukumuz var. Ka-rım beni mutlaka aldatmağa ni-yetlenmişse bunu yapar. Ama, sen onu tanımazsın. Bu sebep-ten, yabancıya gitmesin diye tâlip olmana şaşmadım. Ama ben seni severim kardeşçağı-zım. Başını nâra yakmak iste-mem. Ben bir kere yandım, bâ-ri kendi elimle seni de yakmı-yayım...

Bu sözleri duyan Münife, şı-rakkadık düşüp bayıldı. Kocası söylüyor zannetmişti!..

— Hikâyecî —

Bazı öğretmenler akli muayeneden geçirilmek için hastahaneye gönderilecek. (Gazeteler)
AKBABA'NIN NOTU: 250 liraya elbise satan mağazanın adresi Nehar Tüblek'ten rica olunur.

DÜNYANIN EN ZEKİ İNSANLARI!

Bir Amerikalı, bir Çinliye sordu:

— Dünyanın en zeki insanları kimlerdir?

Çinli, bira zdüşündükten sonra karşılık verdi:

— Çinliler!..

— Neden?

Çinli, izah etti:

— Kağıdı icat ettikleri halde, gazete çıkarmadılar. Barutu on-lar icat ettiler fakat top yapmadılar, pusulayı icat ettiler lakin Amerika'yı keşfetmediler!..

ARADAKİ FARK!

Yolda bir karı koca kavga edi-yorlardı. Bunları gören bütün kadınlar:

— Zavallı adamcağız!

Dediler. Bazı erkekler de bir-birlerine:

— Zavallı kadıncağız!

Diye fısıldadılar,

#

TARİHİ MALUMAT

Ulunay, misafir gittiği ev sahi-binin oğluna sordu:

— Tarihe merakın var mı ev-lâdım?

— Evet amcacığım.

— Peki Napolyonun hayatını anlat bakalım.

— Napolyon bir generaldi, bir çok kadınları sevmişti, bu yüzden bir adaya nef ettiler, orada ka-dın yoktu, kalb hastalığından öl-dü.

— Maşallah bu malûmatı nere-den öğrendin evlât?

— Filmline gittim amcacığım..

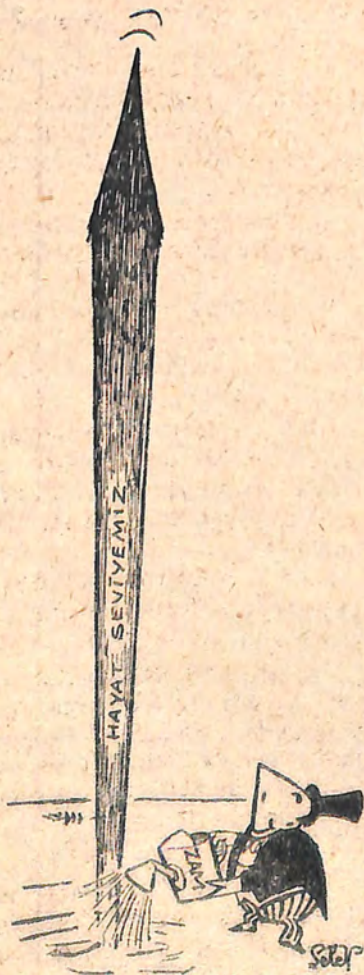
#

FEDAKARLIKI

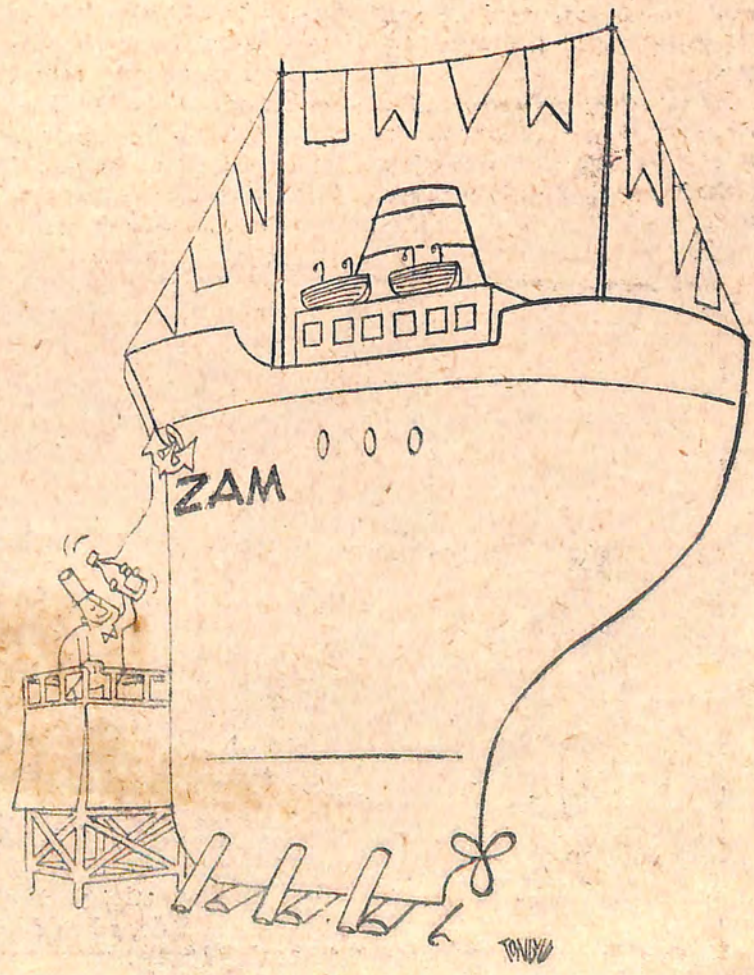
Genç adam, otobüs durağı kuy-ruğunda güzel bir kıza rastgelmiş-ti. Onu takip etti. Kız bir mües-sesede çalışıyordu. Günlerce pe-şinde koştu. Nihayet bir yolunu bulup ona aşkını ilân etti ve:

— Sizin için her fedakârlığa katlanmağa hazırım, ne emreder-seniz yapacağım, diye ilâve etti. Genç kız:

— Peki, dedi. O halde nişanlım boksör filâna gidiniz. Ona, beni sevdiğinizi ve benimle evlenmek istediğinizi söyleyiniz!..

YAZISIZ!

Tekel maddelerine yüzde yüz zam yapıldı. (Gazeteler)

ESKİ ALAYLAR YENİ OLAYLAR

İMANIM ALİ!

HOCA camide vâzediyormuş:

— İcki haramdır..... Dünyada içilen rakılar, şaraplar, yarın ahirette burnunuzdan fitil fitil gelecek!.. Ammaaa, bu dünyada nefsi nize hâkim olur da içmezseniz, öbür dünyada, Hazret-i Ali'yi, Kevser havuzundan kendi eliyle sizlere ikram edecekler!..

Cemaat arasında bulunan bir Bektasi babası, dayanamayıp seslenmiş:

— İmanım Ali, kendin doldur, kendin iç!..

Ne dersiniz? Acaba bugünün akşaincılar da, içkilere yapılan yeni zamlar karşısında Baba crenler gibi, Tekel Bakanına:

— İmanım Hüsmen, kendin doldur, kendin iç!

Diye bağırlıyorlar mı acaba?

✱

İKİ LAKIRDI!

NASREDDİN Hocaya karısı sormuş:

— Kuzum efendi, bizim bitişik komşu bakkal Ali efendi ne iş yapar?

Hoca, gülerek cevap vermiş:

— Bakkal dedin ya hanım!

Biraz bozulan kadın, kekelemiş:

— Şey... adı nedir diyecek tin...

Hoca öfkelenmiş:

— Ali efendi dedin ya hanım!

Kadın büsbütün şaşırarak:

— Canım, yanlış söyledim... Şey... nerede oturur diyecektim..

Hoca, büsbütün terslemişmiş:

— Bitişik komşu dedin ya hanım!..

Söyliyecek söz bulamayan kadın, bu sefer sızlanmaya başlamış.

— Aman efendiiii.... Seninle de iki çift lâkırdı edilmez ki!..

Dikkat ediyor musunuz? Sayın iktidarla sayın muhalefet arasındaki tartışmalar da tıpkı Hoca ile karısının konuşmasına döndü. Biri:

— Görülmemiş kalkınma!

Dedikçe öbürü soruyor:

— Ya bu pahalılık nedir?

Biri:

— Görülmemiş imar!

Dedikçe, öbürü homurdanıyor:

— Ya bu pahalılık nedir?

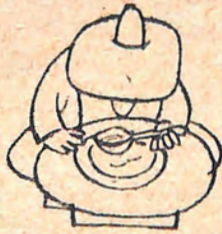
Ve bu karşılıklı çatışma biraz daha devam ettikten sonra, hay iktidar öfkeyle konuşmayı bırakıp gidiyor:

— Aman Paşaaam.... Seninle de iki çift lâkırdı edilmez ki!

✱

İSİM DEĞİŞTİRME!

HOCA'YI iftara davet etmişler. Bütün kış, sabah akşam kurufasulye ye nekten infilâk edecek hale gelen Hoca, sevinerek koşmuş.

İftar vakti sofraya oturmuşlar. Ortaya bir lenger konmuş. Tam minarede ezan başlayınca, Nasreddin Hoca besmeleyi çekip kaşığı daldırmış!

Allah, Allah... Bu ne?... Fasulyeye benzer bir şey... Yalnız daha tatsız, daha buruk, daha ufak taneli...

Dayanamayıp sormuş:

— Kuzum, bu nedir?

— Börülce!..

Hoca, kurnaz kurnaz başını sallıyarak:

— Ulan, demiş, yutmıya çağımı bildin de, adını değiştirdin değil mi?..

Ne dersiniz? Küftürlü, to-

katlı demokrasimiz karşısında bazı evvel zaman kabadayılarını hatırlamıyor, acaba isim mi değiştirdiler diye düşünmüyor musunuz?

✱

DALKAVUK!

SADRIÂZAM, yanında dalkavuşu, bir yaz akşamı, üç çiftyle Kâğıthane deresinde gezerken, kayık, sığ sularda dibi kuma sürterek durunca, paşa hazretleri telâşla doğrulmuş:

— Galiba oturduk!

Dalkavuk bu, fırsatı kaçırır mı hiç? Hemen ayağa kalkarak Sadriâzamı eteklemiş:

— Güle güle oturunuz paşam!..

Evet, dalkavuk budur işte: Bindiginiz kayığı kuma değil, idare ettiğiniz gemiyi şampa oturtsanız, o yine sevinç içinde sizi etekler:

— Güle güle oturunuz!

✱

HOCANIN EVİ!

EVDEN cenaze çıkmış. Yüreği yanan kadın, a vaz âvaz bağırmış:

— Ah kocacığım!.. Öyle bir yere gidiyorsun ki, yiyecek yok, içecek yok, yakacak yok!..

Nasreddin Hoca telâşla karısına seslenmiş:

— Hanım, çabuk kapıyı kilitle. Cenazeyi bizim eve getiriyorlar galiba!..

Ne dersiniz, zamanımızda Nasreddin Hoca'nın evinden farklı memur evi, emekli evi var mı?

✱

İNSAF EDİN!

YENİÇERİ zorbalarından biri, âdet edinmiş, hamama gider, yıkanır, paklanır, giyinirken:

— Hani benim mineli saatim?. Nerede benim gümüş kösteğim?..

Diye çingar çıkarır, hamamcılara ödetirmiş...

Her hafta aynı oyundan bıkan hamamcılar, bir gün, herifin yalnız başına giydiği kavukla beline taktığı palayı bırakıp, şalvar, mintar, çepken, pabuç, nesi varsa saklamışlar...

Yeniçeri zorbası yine yıkanıp paklandıktan sonra çıkınca, bir de bakmış ki, bütün eşyasını çalmışlar!..

Hiç sesini çıkarmadan kavuğunu başına giymiş, palasını belindeki peştemala sokmuş, çıplak ayaklarında nalınlar tıkr tıkr kapıya kadar geldikten sonra, hamamcılara dönüp sormuş:

— İnsaf edin ağalar, ben buraya böyle mi geldim?..

Hani memleketi üç ayda bolluk ve ucuzluk cennetine çevireceklerini söyleyenlere, hele bu yeni zamlardan sonra eski C.H.P. liler:

— İnsaf edin baylar, biz size memleketi böyle mi teslim ettik?

Diye sorsalar, ne cevap alırlar acaba ..

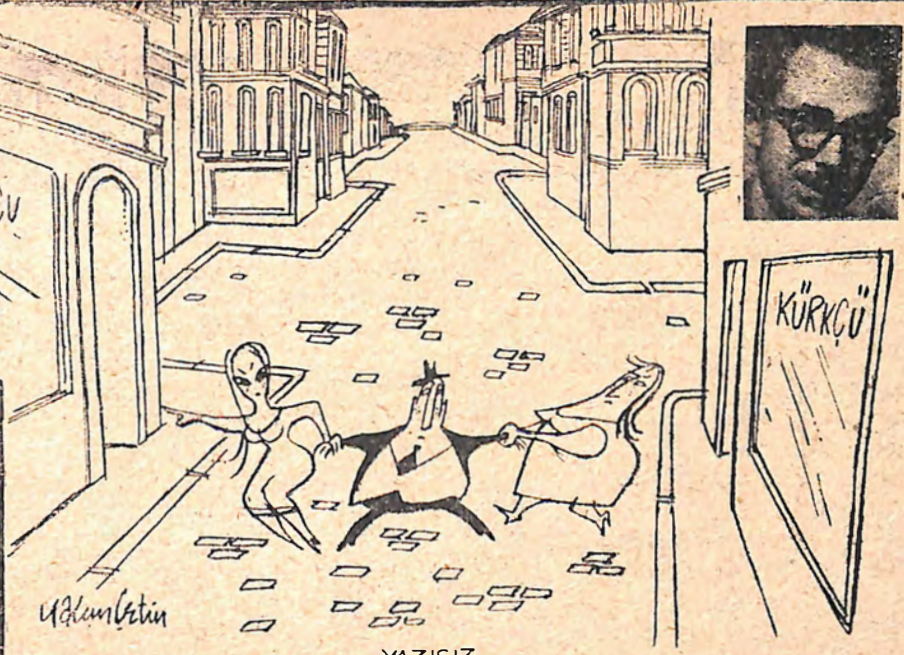
ÇİMDİK

1 + 1

NEHAR - YALÇIN ÇETİN
ZEKİ - ŞEREN - TONGUÇ

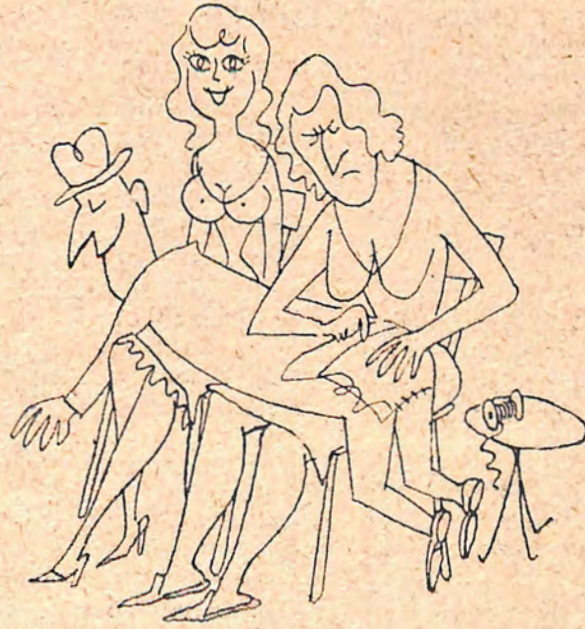

-BU GECE BANA GELECEK
-HAYIR, BANA GELECEK...

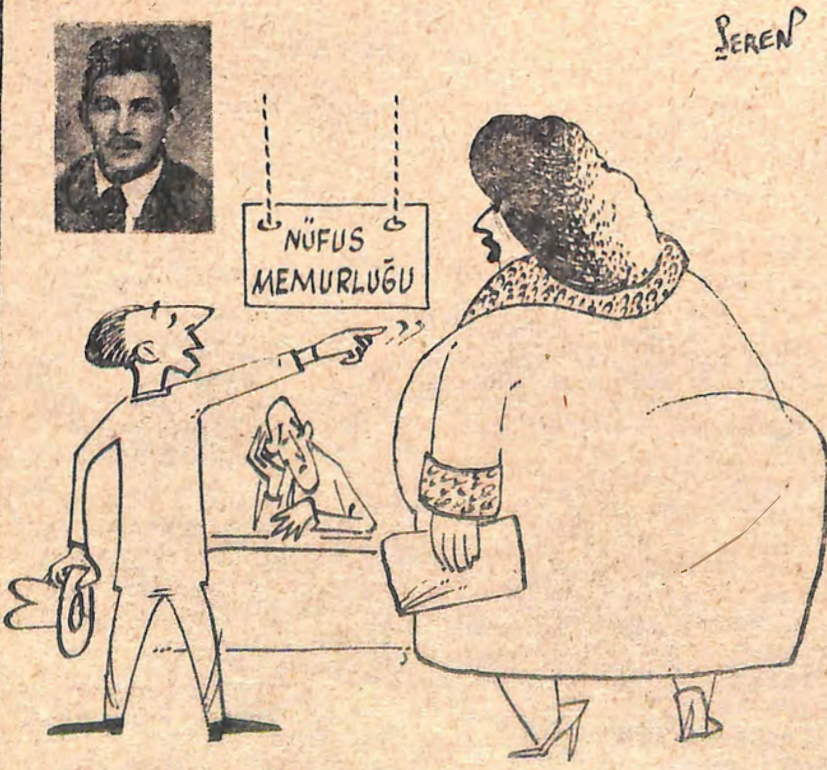
YALÇIN ÇETİN

YAZISIZ

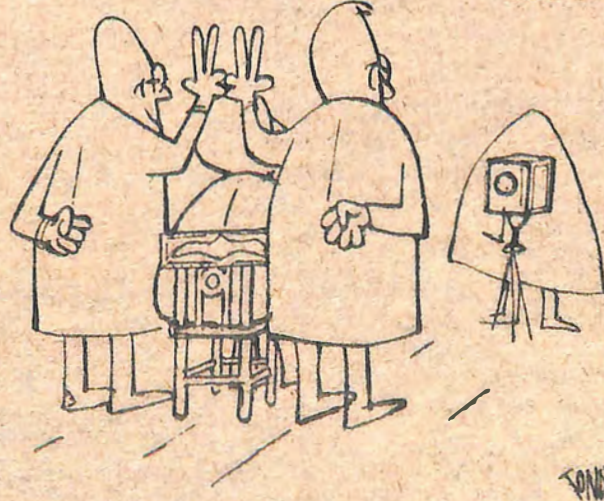
ZEKİ

YAZISIZ

-BUNU BOZDURUP İKİ TANE
YAPMAK İSTİYORUM...

ŞEREN

TONGUÇ

YAZISIZ

Bir milletvekili erkeklerin iki kadın alması için kanun teklif etti! — (Gazeteler)

Hangi Filmlere Gittiler?

Adalet futbolcuları (Yedinci günah).

Tarık Bilginle Happel (Beraber Ölelim).

Reral Madridliler (Günah Yolları).

Varol (Hayat Acıları).

Bisikletçilerimiz (Ölüm Koşusu).

Sadri (Kara Şövalyenin intikamı).

Nazmi (Çıldırıktan Dişi).

Turgay (Şehitler Kalesi).

B. Ali (Kamçı Devri).

Hadi Nasır (İtalya Hatıraları).

Di Stefano (İnsan Yiyen Örümecek).

Adnan Akın (Canbazhane Kıralları).

Basri (Tatlı Belâ).

#

Bu sahlifeyi hazırlayan
Muvakkar E. TALÜ

Şampiyon takımın kalecisi

Şarkılar

Ne fena talihim var, kimli sevsem el alır (Vefa)

Nedir a sevdiğim söyle bu halin (Beşiktaş)

Gel müşterek ol sen dahi derdi mihiyimle (Enver Kaya)

Borulmasın bana ye'sim (Adalet)

Derdimi ummana döktüm (Yusuf Ziya Öniş)

Söyleyin güneşe doğmasın (Muslih Hoca)

Bilmem ki sefa, neşe bu ömrün neresinde (Profesyonel)

Sensiz geçen her gecenin sabahı olmiyacak (Müşterek bahis)

Penbelikle imtizaç etmiş tenin (Sadri)

Günler geçiyor gönlümün ezvakı tükendi (Yüzbinlik stad)

Hangi yemekleri severler

Feridun Kılıç: Lâpa
Eşref Şefik: Dolma.
Sadri: Çikolata.
Osman Kermen: Topatan
Sulhi Garan: Düdük makarnası
Nazif Oturgan: Çiroz.
Hakkı Gürüz: Semizotu.
Nevin Hassan: Su böreği.
Molnar: Tirit.
Hasan Ekin: Çilav
Zekeli: Papara.
Ali Sıyavuş: Havuç.
Beykozlu İbrahim: Baş.
Orhan Vedat: Oturma.
Ertuğrul Malkoç: Şeker kamışı.
Kemal Rifat: Papaz yahnisi.
Enver Kaya: Çorba.
Bedri Gürsoy: Dışbuğday.

Hayati: İmambayıldı.
Lefter: Millet beğendi.
Rebi Erkal: Sarıgörmüş.
Kadri: Döner.
Gündüz: Kılıç.
Metin: Dilberdudağı.
Sami Özok: İnci.
Muzaffer Ertuğ: Beykoz paçası
Seracettin: Talaş kebabı.
Hakkı Bekensen: Havyar.
Ekerbiçer: Haşlama.
Ergun Öztuna: Mama.

NE DÜŞÜNÜRLER?

(Maçtan evvel)

Sporcu: Maçı, Gazeteci: Hangi tarafın kazanacağını, Antrenör: Galibiyeti. İdareci: Oyuncuları nasıl zaptedeceğini, Seyirci: Bilet teminini, Hakem: Paracıkların hayalini.

(Maçta)

Sporcu: Sevgilisini, Gazeteci: Maçın dedikodusunu, Antrenör: Ekmeğini, İdareci: Hasılatı, Seyirci: Güzel bir maç seyretmeyi, Hakem: Kapıdan nasıl çıkacağını. (Maçtan sonra)

Sporcu: Kaçan fırsatları, Gazeteci: Çatacağı futbolcuyu, Antrenör: Pasaport muamelesini, İdareci: Aspirin almayı, Seyirci: Ödediği duhuliyeyi, Hakem: Bir daha sefere tövbeyle.

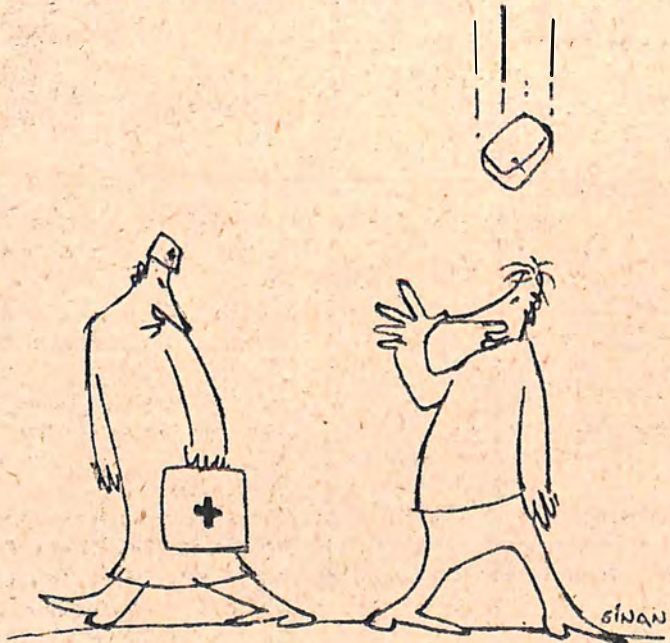
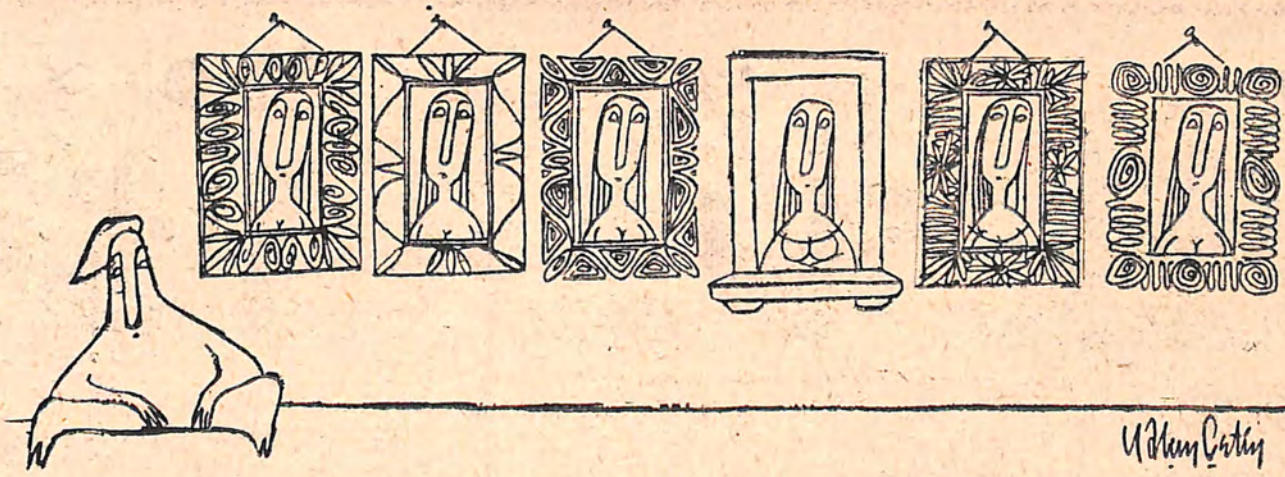
Kitaplar ve Meşhurlar

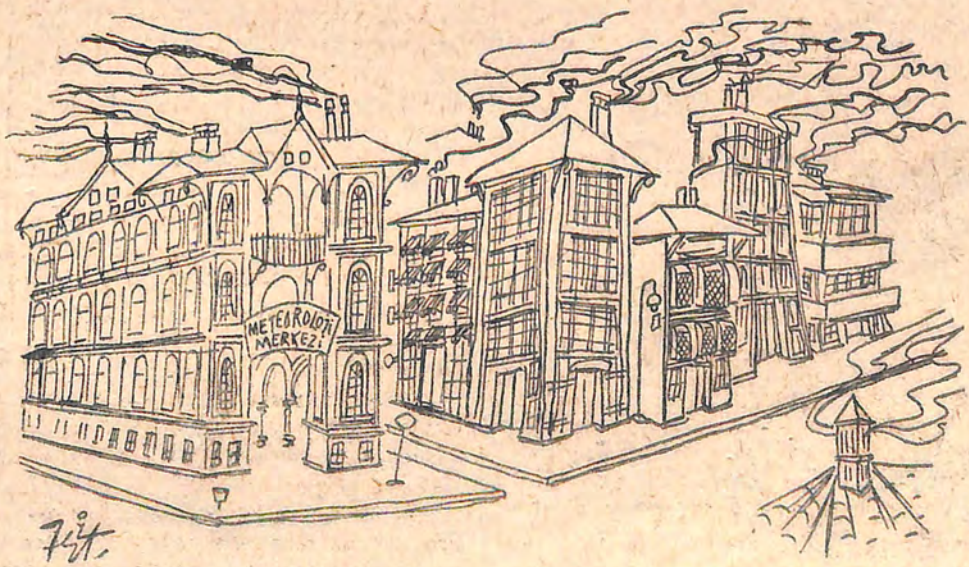
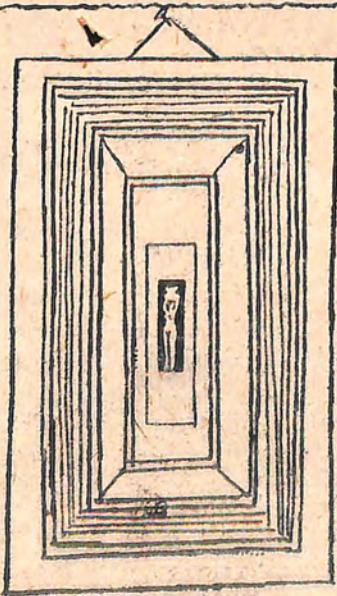
Mevut Hüküm: Muzaffer Ertuğ
Mızraklı İlmihal: Muslih Peykoğlu.
Fuzuli: Zekeli.
Babalar ve Çocukları: Beşiktaş.
Şişko: Muhterem Öksüzcü.
Niçin beni aldattın?: Seyfi Cenap.
Sönen Işık: Güneş.
Kanun Namına: Ekerbiçer.
Beş Hasta Var: Tarık Bilgin,
Halûk San, Feyzi Şen, Orhan Vedat, Muzaffer Bozok.
Son Yıldız: Kaleci Özcan.
Ben Öldürdüm: Abdullah Ziya
Maibada Akşam: Spor yazarları.
Dikenli Çit: Vefa Stadı.
Kahramanlar: Moda Yüzme Ekibi.
Taymis Kıyıları: Dick.
Garabi Efendi Avrupada: Muh-tar Uygur.
Fermanlı Deli Hazretleri: (L) tribündekiler onu iyi tanır.
İstanbul Efendisi: Salt Selâhattin.
Demirbaş Şarlı: Mustafa Ertan.
Cumbadan Rumbaya: Karagümrük.
Levlâ ile Mecnun: Fener müdafaası.
Bir Demette Beş Çiçek: Adalet forveti.
Ben Ve Ötesi: Enver Kaya.
Serap: Yüzbinlik Stad.

— Bak kocacığım, rakıp kulübün en kıymetli oyuncusunu transfer ettim.

**bize
göre**

MILLETLER GÜLÜYOR

Yardım!

Otomobil ile seyahat ediyordu. Tenha bir yolda aniden benzinini bitirirdi. En yakın şehir kilometrelerce uzakta idi. Kara kara düşünürken büyük bir kamyonun gelmekte olduğunu gördü, derhal yola çıktı. Direksiyondaki adama benzininin bittğini kendini şehre kadar çekip götürürse istediği parayı vereceğini söyledi. Anlaştılar; araba kamyonu bağlandı. İki saat sonra şehre geldikleri zaman adam kamyon şoförüne istediği parayı verdi ve:

— Allah razı olsun, dedi. Ya size rastlamsam halim nice olurdu! Ha aklıma gelmişken sorayım, siz ne iş görüyorsunuz?

Adam kamyonu işaret ederek:

— İşte, dedi bu benzinleri kasabalara dağıtıyorum. Bir teneke de siz alın isterseniz... (Amerikan)

Fasit daire

Bahçe duvarı üzerinden komşusuna seslendi:

— Hey John. Özür dilerim, benim güvercinler uçup senin bahçeye geçmiş tohumları yemiştir...

— Zıyanı yok Harry! Bizim kedi onları yakalamış ve mideye indirmiş Karım söyledi...

— Öyle mi! Doğrusu bu kadar olur. Beş dakika önce arabamla senin kedini çığnemiştım ben de...

(İngiliz)

Medhiye!

Geng ressam; sergisini ziyaret eden meşhur bir münekkide, bakmakta olduğu resmi işaret ederek sordu:

— Nasıl buldunuz?

Münekkit dudak büktü:

— Hihi! Daha fena olabiliirdi!

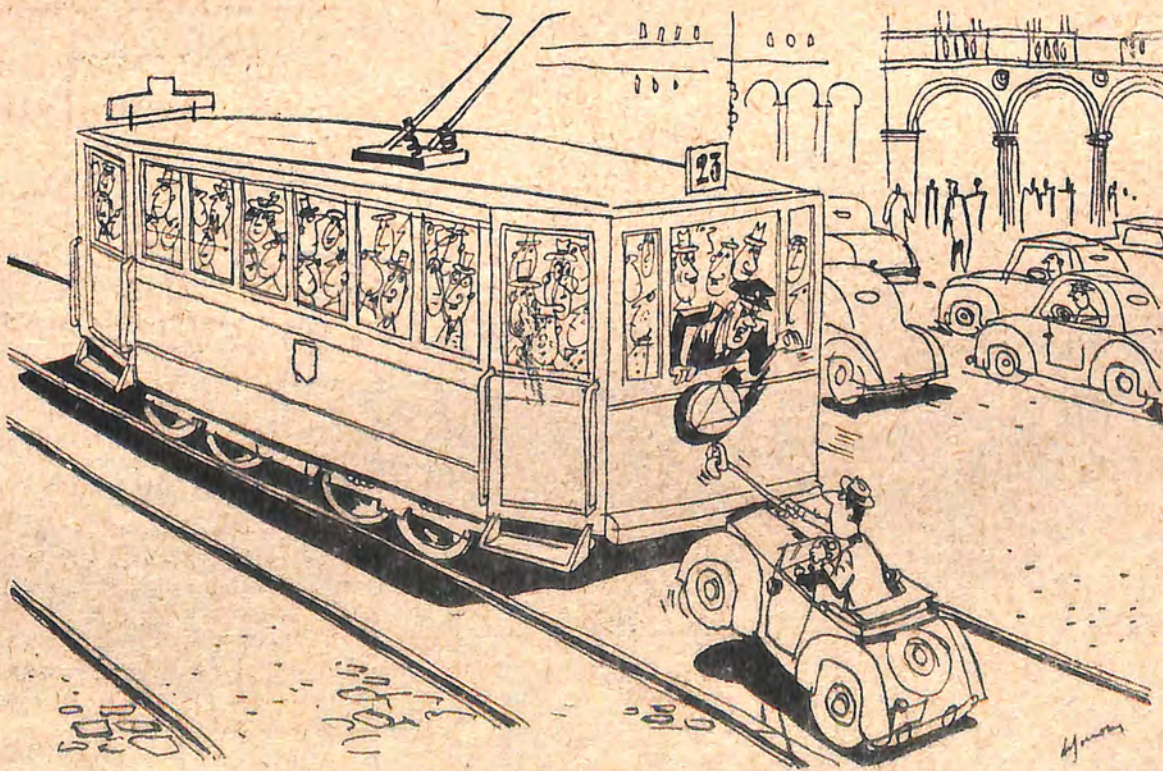
— Ooo, dedi, ressam. Doğrusu bu sözünüz beni çok üzdü. Bu benim en güzel tablomdur, lütfen ifâfınızı geri alın!

Münekkit güldü:

— Tabii, dedi. Bundan daha fena olamazdı.

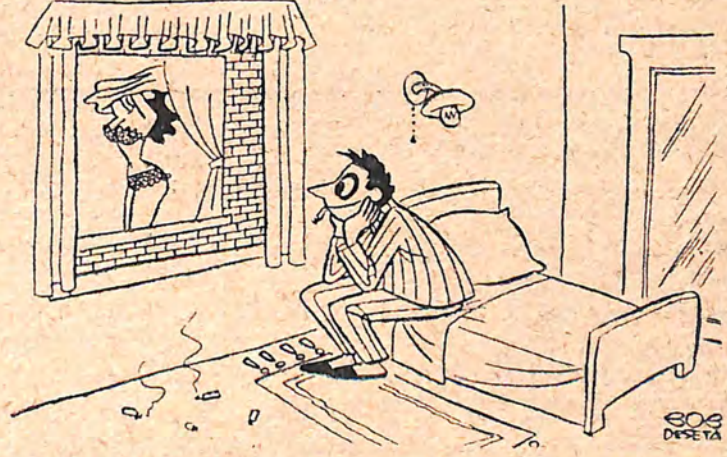
(İtalyan)

İtalyada benzin darlığı:

— Heey anaforcubaşı! Tramvaya asılmal...

(İtalyan)

— Bu uykusuzlukla halim ne olacak bilmem...

(İtalyan)

Şapkaaa!

Yaşlıca ve artık kulakları ağır işitmeğe başlamış bir adamcağızdı. Lüks bir lokantada akşam yemeği yiyordu. Yemeğini bitirdi ve yerinden kalktı tam o sırada orkestra yeni bir parçaya başlamıştı.

Şapkasını giydi ve birden kulağı bidinde bir ses gürledi:

— Çıkarın o şapkayı başınızdan.

Yaşlı adamcağız boş bulundu:

— Yoksa millî marşı mı çalmağa başladılar?

Öfkeli ses tekrar:

— Hayır! diye bağırdı. O benim şapkam!

(Alman)

Dişler!

Zengin bir leydi uzunca bir seyahate çıkmış ve New York'u bırakıp batıya Santa Fe'ye kadar gelmişti. Pazar yerini gezerken yaşlı bir Kızılderilin boynunda bir dizi acaip görünüşlü dişlerden yapılmış bir gerdanlık gördü. Merakını yenemeyip sordu:

— Nedir bunlar?

Kızılderili:

— Bunlar, dedi. Bu civarın en büyük bir ayı cinsinin dişleridir...

Kadın gülümsedi:

— Anlıyorum! Bizde inci nasıl çok kıymetli bir şeyse sizde de galiba bu dişler aynı şekilde kıymetli bir meta...

Kızılderili:

— Pek öyle değil. Madam dedi. Zira bir midyeyi kim olsa açar!

(Kanada)

KOCAMAN LAFLAR

- ★ Birçok insanlar ufak dükkânlara benzerler, her şeyleri mey-
dandadır.
- ★ Bazı insanların gelmeleri, bazılarının da gitmeleri bizi sevin-
dirir!
- ★ Riyakârlık, kolonya gibidir. Koklanır fakat yutulmaz..
- ★ Bedbaht şair: Bir gece sabaha kadar oturup sevgilisinin siyah
saçları için uzun bir methiye yazan ve ertesi günü bunu ken-
disine takdim etmeğe gidince mâbudesinin saçlarının kızıla
boyadığını gören şairdir.
- ★ Bir arkadaş istiyorsan bir köpek al, bir sevgili istiyorsan
bir otomobil sahibi ol.
- ★ Şehirle köy arasındaki fark: Köyde yatağa yorgun ve bitkin
bir halde girersiniz, neşeli uyanırsınız. Şehirde neşeli olarak
yatarsınız yorgun ve bitkin bir halde yataktan kalkarsınız.
- ★ Sarhoş adam, şarap şişesine benzer, yalnız gövdesi var, başı
yoktur.
- ★ Kitaplar iki çeşittir; kimsenin okumadığı kitaplar ve okunma-
ması gereken kitaplar..
- ★ Bir kadına sır tevdi etmek isterseniz, bunun bir sır olduğunu
söylemeyiniz..
- ★ Birinci köpek bir şey için havlar, ikinci köpeğin havlaması
birinciye uymak içindir.

İLTİFATI

Ankara sosyetesinden bayan M. M., Ayten Oray Güzellik Ens-
titüsünden çıkarken Kastamonu mebusu ve gazeteci Zeki Cemal
Baki Çelebioğlu'na rastgeldi. Bir kağıt daha güzelleşen ve gençleşen
bayan M. M., sordu:

— Kaç yaşında olduğumu tahmin edersiniz üstad?

O sırada, gözlerini saçlarından ayırmayan, Zeki Cemal Bey
cevap verdi:

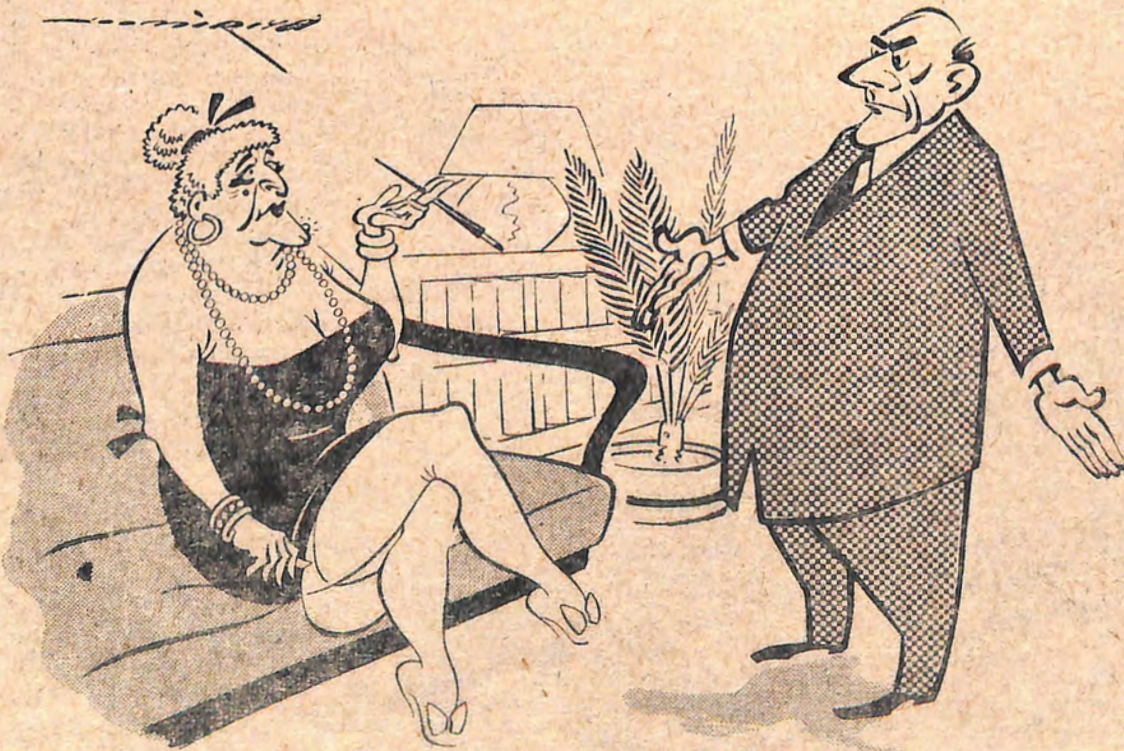
— Altın sarısı saçlarınızla on altı, inci gibi beyaz dişlerinizle
on sekiz, tavrı hareketinizle yirmi yaşındakiler gibi görünüyor-
sunuz!

Bayan M.M. tatlı bir gülümseme ile:

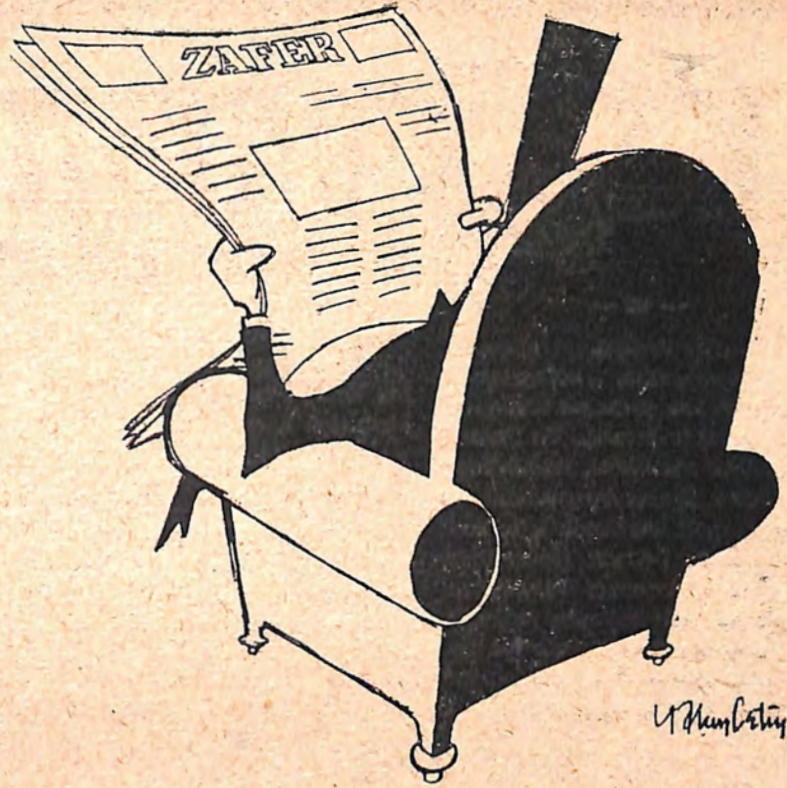
— İltifatınıza çok çok teşekkür ederim üstad, esas soruma ce-
vap veriniz, kaç yaşındayım dersiniz?

Eski gazeteci ve karikatürist üstad:

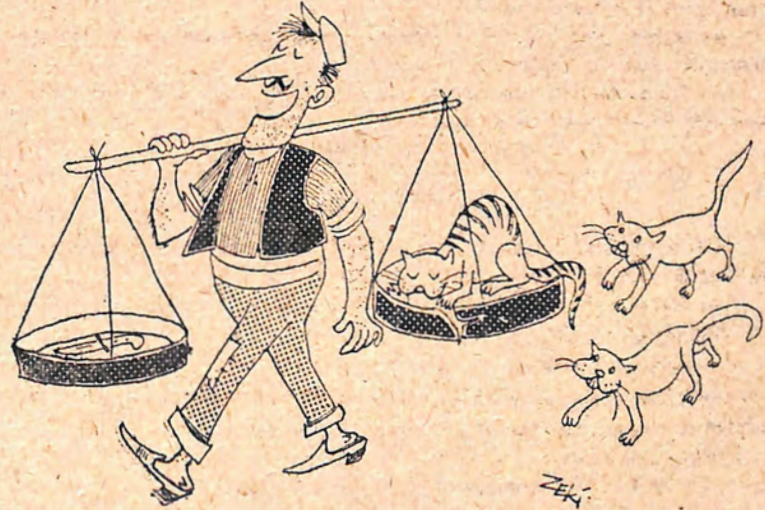
— On altı, on sekiz daha otuz dört, yirmi daha elli dört.. Evet
hence, elli dört yaşındasınız hanımefendi. dedi.

— Neden bana bu kadar boyanmak, bu kadar süslenmek yakışmazmış? Marlene Dietrich büyük
anne değil mi?...!

Bir gazete pembe kâğıda basılıyor. (Gazeteler)

— Haydi bir dostluk galdın!...

Gençlik saikası!

Mahkûma cezaevinde sordu-
lar:

— Ne idi suçun?

Mahkûm, kısaca cevap verdi:

— Gençlik saikası...

Bunu dinleyenlerden biri daya-
namadı:

— Kırk yaşındasın, hangi genç-
likten bahsediyorsun?

Mahkûm, acı acı gülümsedi:

— Tecrübesiz avukatımı kas-
tediyorum...

Tesir!

Film artistlerimizden birinin
karısı kaçmıştı. Yolda çok sam-
mî arkadaşlarından S... ye rast-
ladı. Üzgün bir tavrıyla:

— Hâdiseye çok canım sıkıldı
dedi. Ne kadar müteessir olduğum-
u tasavvur edemezsin kardeşim..

Film artisti, içini çekti:

— Demek karımın tekrar eve
döndüğünü sen de haber aldın öy-
le mi...

Papeloğlu

ERCÜMEND EKREM TALU

— 43 —

Avusturya veliahtının katledilmesi Almanyanın, komşularına saldırması için güzel bir vesile idi. Bu vesileyi kaçırmadı. Ve Fransa - İngiltere zümresini, müttefikleri bulunan Çarlık Rusyasından ayırmak, uzak düşürmek için, Avrupa'yı ikiye bölmek maksadiyle Almanya, Avusturya, Bulgaristan ve Osmanlı devletinden mürekkep bir hat çizdi. Böylece biz de, pir aşkına, harbi umumî denilen o emsalsiz faciaya sürüklenmiş bulunduk...

Kadınlar, Satılmışın evinde davulunun bağırıklarını türlü türlü tefsir ederlerken, komşulardan birinin küçük oğlu, babasıyla birlikte gitmiş olduğu mahalle kahvesinden çıkageldi.

— Anne! dedi; Moskofla muharebe edece mişiz...

Kadınlar hep bir ağızdan:

— Eyvah! dediler. Oldu mu olanlar? Hacı Beyin rüyası çıktı.

En çok endişeyi koca karılar gösteriyordu. Çünkü bunlar, 93 harbinin fecayitini hâlâ unutmuşlardı. Kasaba sahilde olduğu için, o harpte en büyük korkuları burada onlar geçirmişlerdi.

— Durup dururken, ne imiş sebeb?

— İlâhi kardeş! Moskofun bize satışması için ayrıca sebep lazım mı? Kimbilir, ne bahane icat etmiştir.

Çocuk, kahvede biraz evvel

duyduğu tafsilatı şöyle yalan yanlış hulâsa etti:

— Avusturya prensi Sırp kralının oğlunu vurmuş... Yedi düvel birbirine karışıyor.

— Oh olsun! İt dişi, domuz derisi!.. İnşallah birbirlerini yerler.. Lâkin bizi buluşturmaya idiler!

— Alnımızın yazısı ne ise o olur hanım teyze!

— Öyle ya: Senin dölün yok, dösün yok! Bekâra, karı boşaması kolaydır. Bir de evlât analarına sor, kolay mı?

Ortalığa birdenbire bir sükûn çökmüştü. Ev bark sahibi olanlar, gözlerinin önünde, gidip de gelmeyen kocaları, yetişmiş, dalıyan gibi evlâtları tecessüm ettiriyorlardı. Tazeler, henüz askerlik çağında kimsesi olmıyanlar da ötekilerin durgunluğuna iştirak ediyorlardı.

Biraz sonra, dağıldılar. Her biri yerli yerine döndü.

Satılmış ile İzzeti Efendi bu esnada, Rum mahallesinde, Barbanın meyhanesinde bulunuyorlardı. Vergi kâtibi efendisini rakıya alıştırmıştı. Cemiyetten (tardolduğundan beri yıllar geçtiği halde, ikisinin de hayatında hiçbir değişiklik olmamıştı. Satılmış, çifti, çubuğu ile meşguldü. İzzeti Efendi de, onun yamacında, ufak tefek işler kıvrarak geçinip gidiyordu.

Ekseri akşamlar, meyhanede başbaşa veriyorlar, miskin miskin dertleşiyorlardı.

Davulun sesini duyunca, İzzeti Efendi kulak kabarttı. Ne olduğunu daha farkedemeden, arkadaşına:

— Mirim! dedi. Gene galiba Hüseyin ustanın koçu kayboldu. Tellâl çağırıyor. O mübarek adam da bir türlü şu hayvanı zaptedemez. Evin altına öyle azılı çok kapatılır mı? Bir tos vurdu gibi, kapıyı darmadağın ederek fırlıyor, haydi! Koydunsa, bul! Bir şey değil: Önüne çoluk çocuk rastlayıverir de, bir kaza çıkar diye korkarım; Allah vermesin!

Onun bu söylediklerine kulak misafiri olan meyhaneci lâfa karıştı:

— Hüseyin usta koçunu sattı.. dedi. Değirmenci Yusuf Ağa aldı.

— Ey, o halde, tellâl ne diye bağırıyor?

— Kim bilir? Şimdi buralara da gelir, anlarız.

Filhakika, beş on dakika sonra, davulcu Rum mahallesine de gelmiş, meyhanenin bir kaç adım ilerisinde nârasını tekrarlıyordu.

— Duyduh, duymaduh... Bil-düh, bilmedüh, dimen haaa!

Vergi kâtibi, önce bir:

— Vay anasını!.. Savurdu.

Satılmış iyice anlamamıştı. Kafası da oldukça dumanlı idi.

— Ne var? Ne imiş? dedi.

— 98 den 304 e kadar asker topluyorlar. İyi âlâmet değil.

— Eskeri niçenler? Gurra mı, yoğunsa?

— Ne kur'ası, velinimetim? Baksana, ihtiyatı, redifi, hep içinde...

— Yohlamadur... Kulağ asma!

— Hayır, gözümün bebeği! İştmiyor musun: Üç günlük yiyeceklerini beraber getirsinler deniyor. Sevkiyat var...

İzzeti Efendi de, Satılmış da bir müddet sustular. İzzeti Efendi, kendisinin bu işte, iskartaya çıktığını hesap ederek, için için memnun oluyor, öteki, kafasını bürüten dumanın arasında bir hakikat keşfetmeğe uğraşıyordu.

Derken Satılmış işin içinden çıkamayınca, sordu:

— Ben, kaç doğumluyum, ben İzzet?

— Bilmem, sultanım. Kaç yaşında varsın?

— Otuz, otuz beş...

— Otuz başka, otuz beş başka.

— Niye?

— E, çünkü otuz isen, bal gibi askersin. Otuz ikiden yukarı olduğun gibi, değilsin...

— Onu nirden bileceğim?

— Kendi yaşını kendin bilmezsen, ben neyleyim, a iki gözümün elifi? Senin nüfusun yok mu?

— Hamidiye kâfadu mu?

— Evet.

— İmamın orda galdı.

— Sen, hele onu, onun elinden almaya bak, bir. İkincisi, bugün şubeye git de, ne olur ne olmaz, ortalığı telâş almadan, işi tatlıya bağla.

— Nidem de bağliyam?

— Bedel mi vereceksin? Ne yapacaksan yap, iki gözüm.

Satılmışı bir düşüncedir aladursun... İzzeti Efendi, tuzu kuru olan, o tezgâhta bezi olmıyanlara mahsus bir hüzuru kalb ile, rakıcığını atıştırmakta devam ediyordu. Barbanın meyhanesinin içinde, farkında değillerdi ki, dışarıda, kasabada bir ana baba günü başlamıştı.

Erkeklerin de, kadınların da çeneleri kilitlenmişti. Mesrutiyet ilân edildiktenberi ukusun yüzü gülmemiş, kimseler rahat görmemişti. Otuz bir mart vakası, Arnavutluk isyanı, İtalya harbi, Balkan faciası, şimdi de gene seferberlik ve bir harp heyulâsı da-hâ!...

Bunun sonu neye varacaktı böyle? Acı acı düşünüyorlardı.

(Devamı var)

— Servis kötüdür ama, yemekleri çok iyidir!..

Yazan
Yalçın
Kaya

ZEMBEREKLE DÜMBELEK

Çizen
Yalçın
Çetin

-ACAİF KADINDIR. ÜÇ SAATTE
GIYİNİR. ÜÇ DAKKADA SOYUNUR!

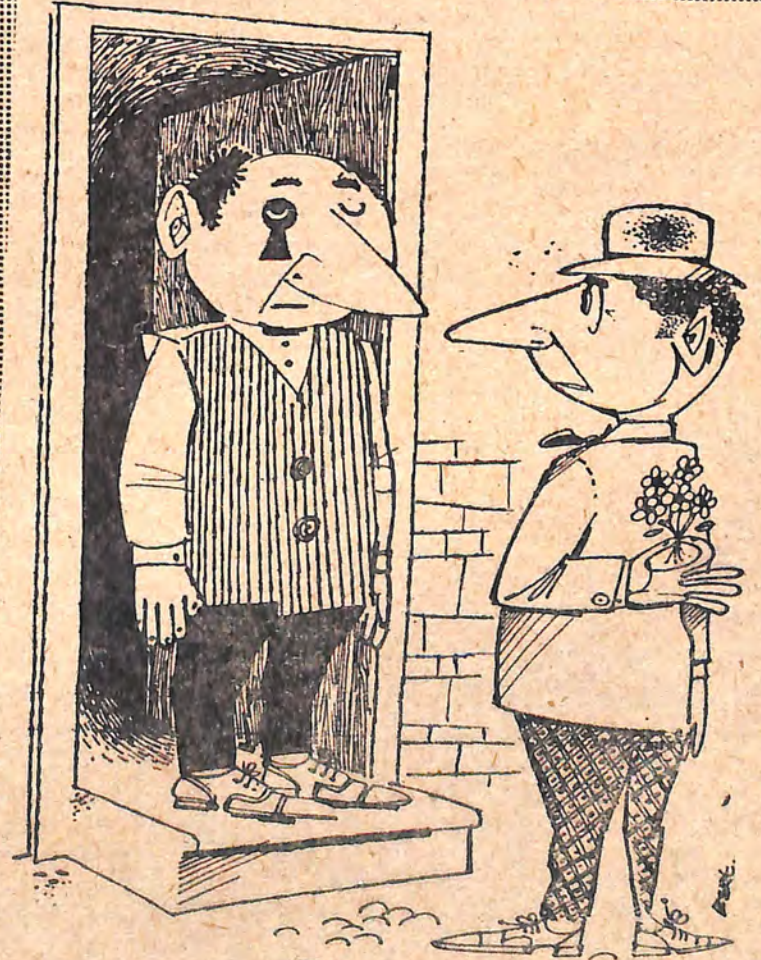
MEŞHUR SİNEMA YILDIZI GEÇİYOR

dünya

Kart Katırları

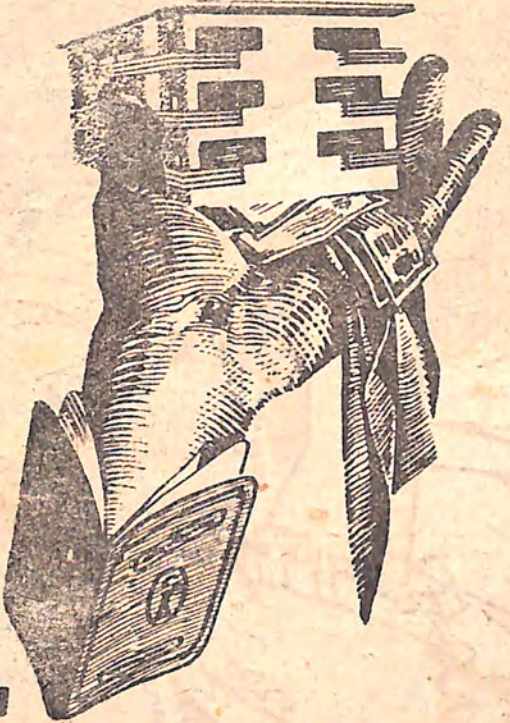

SONBAHAR

-BİRAZ BEKLEYECEKSİNİZ EFENDİM. HANİMEFENDİ
BANYODALAR !..

İHAP
MÜHÜRÜ
T.C.

"SÜMERBANK

Hesap açtıranlara en fazla menfaat
temin eden Bankadır

**TÜRKİYE
VAKIFLAR
BANKASI**

**1958
YILINDA**

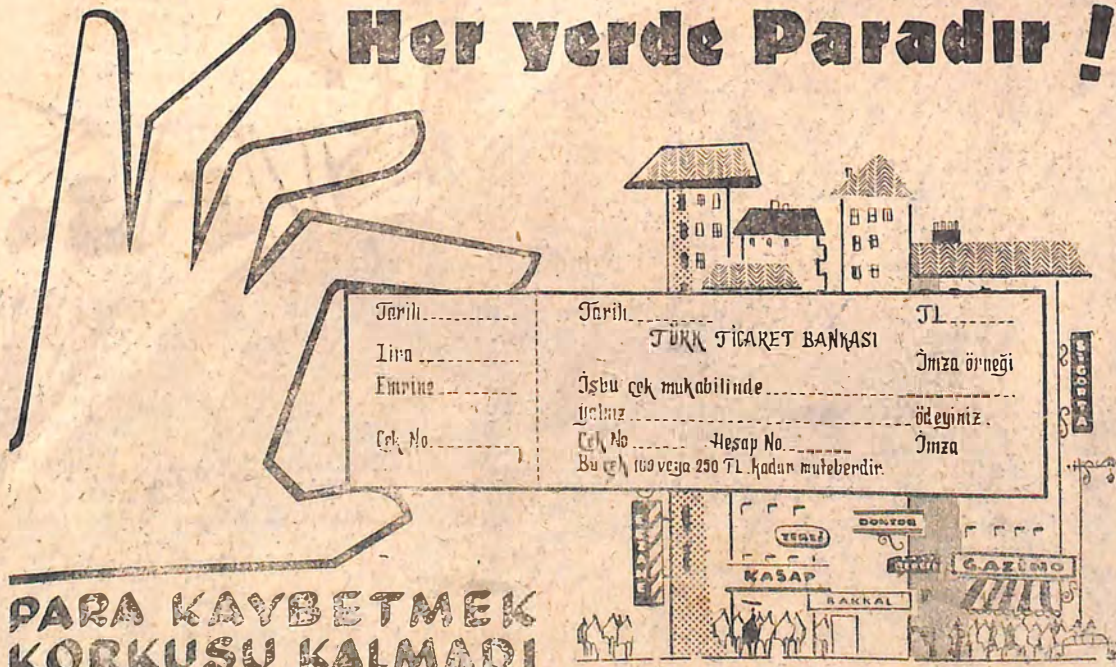

ÖMÜR BOYUNCA AYLIK GELİR
MESKEN KREDİLERİ
PARA
İKRAMİYELERİ

**4 MİLYON
405.000
LİRA**

İHAP
MÜHÜRÜ
T.C.

Her yerde Paradır !

**PARA KAYBETMEK
KORKUSU KALMADI**

**Tasarruf Hesaplarınızda dahi
Çek kullanabileceksiniz**

(TAFSİLÂT GİŞELERİMİZDE)

TÜRK TİCARET BANKASI

Sahibi:
YUSUF ZİYA ORTAÇ

Yazı işlerini fiilen idare eden:
KADRI YURDATAP

Hazırlayan:
Selâmi M. YURDATAP

Kapak baakısı:
ŞAKA MATBAASI

Basıldığı yer:
ERCAN MATBAASI

Adres:
Klotfarer Cad. No. 8-10
Daire: 3
Belldiye - İstanbul

Telefon: 22 18 11

Abone Seneliği 50
Altı aylığı 25 lira

AKBABA

- Sen bugün işe gitmiyor musun ? ,.
— Evet karıcığım, bugün bende iş yok !